

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 23.1.2008
COM(2008) 19 galīgā redakcija

2008/0016 (COD)

Priekšlikums

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVAI
par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu**

(iesniegusi Komisija)

{COM(2008) 30 galīgā redakcija}
{SEC(2008) 57}
{SEC(2008) 85}

Paskaidrojuma raksts

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Kopiena jau sen ir atzinusi, ka ir vēl vairāk jāveicina atjaunojamo enerģijas avotu izmantošana, kas samazina siltumnīcefekta gāzu emisiju, veicina klimata pārmaiņu bremsēšanu, ilgtspējīgu attīstību, energoapgādes drošumu un uz zināšanām balstītas rūpniecības attīstību, kas savukārt rada jaunas darba vietas, ekonomisko izaugsmi, konkurētspēju, kā arī reģionu un lauku apvidu attīstību.

Šā direktīvas priekšlikuma mērķis ir noteikt vispārēju saistošu mērķi līdz 2020. gadam sasniegt 20% atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvaru ES kopējā enerģijas patēriņā un saistošu mērķi visām dalībvalstīm sasniegt vismaz 10% biodegvielas īpatsvaru transporta nozarē, kā arī saistošus mērķus dalībvalstīm saskaņā ar vispārējo ES mērķi sasniegt 20% atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvaru energopatēriņā.

Atsaucoties uz 2006. gada marta Eiropadomes aicinājumu (Padomes dokuments 7775/1/06 REV10) Komisija 2007. gada 10. janvārī sniedza Eiropas enerģētikas stratēģisko pārskatu. Atjaunojamās enerģijas plānā [COM(2006) 848], kas ietilpst pārskatā, izklāstīts ilgtermiņa redzējums par atjaunojamiem enerģijas avotiem ES. Tajā ierosināts Eiropas Savienībā noteikt saistošu mērķi līdz 2020. gadam sasniegt 20% atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvaru ES energopatēriņā un saistošu mērķi sasniegt 10% atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvaru no transportā benzīna un dīzeļdegvielas.

Eiropas Parlaments 2007. gada 14. februāra Rezolūcijā par klimata pārmaiņām atzīmēja, ka enerģētikas politika ir būtisks aspekts ES globālajā stratēģijā attiecībā uz klimata pārmaiņām, kur atjaunojamiem enerģijas avotiem un efektīvām tehnoloģijām ir liela nozīme. Parlaments atbalstīja priekšlikumu par saistošo mērķi līdz 2020. gadam palielināt atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvaru ES enerģijas bilancē līdz 20% kā labu izejas punktu un uzskatīja, ka šo mērķi jāpalielina līdz 25% īpatsvaram ES enerģijas bilancē. Turklāt Eiropas Parlaments 2007. gada 25. septembra Rezolūcijā par Eiropas atjaunojamās enerģijas plānu aicināja Komisiju līdz 2007. gada beigām iesniegt priekšlikumu par atjaunojamo enerģijas avotu tiesisko regulējumu, atsaucoties uz to, ka ir būtiski noteikt ES un dalībvalstu mērķus atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvaram.

Briseles Eiropadome 2007. gada martā (Padomes dokuments 7224/07) atkārtoti apliecināja Kopienas ilgtermiņa apņemšanos visā ES pēc 2010. gada attīstīt atjaunojamās enerģijas avotus un aicināja Komisiju iesniegt priekšlikumu jaunai visaptverošai direktīvai par visu atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu. Tajā būtu jāiekļauj juridiski saistoši mērķi attiecībā uz atjaunojamās enerģijas kopējo īpatsvaru un biodegvielas īpatsvaru transporta degvielā katrā dalībvalstī.

- **Vispārīgais konteksts**

ES un pasaule ir nonākusi enerģētikas nākotnes ceļa krustcelēs. Efektīvi un steidzīgi jārisina klimata pārmaiņu problēmas, ko radījušas siltumnīcefekta gāzu antropogēnās emisijas, galvenokārt no fosilo enerģijas avotu izmantošanas. Jaunākie pētījumi ir veicinājuši informētību pieaugumu un paplašinājuši zināšanas par šo problēmu un tās ilgtermiņa sekām, un tajos uzsvēta noteiktas un tūlītējas rīcības nepieciešamība. Klimata un enerģētikas politikai ir vajadzīga kompleksa pieeja, ņemot vērā, ka enerģijas ražošana un izmantošana ir primārie siltumnīcefekta gāzu emisiju avoti. Eiropas Savienības pieaugošā atkarība no enerģijas importa apdraud piegādes drošumu un rada cenu pieaugumu. Savukārt palielinot ieguldījumu energoefektivitātē, atjaunojamā enerģijā un tehnoloģijās, ieguvumi ir vērienīgi un veicina ES izaugsmes un jaunu darba vietu radīšanas stratēģijas īstenošanu.

Klimata pārmaiņu sekas, pieaugošā atkarība no fosilajiem kurināmajiem un augošās degvielas cenas arvien Eiropas Savienību spēcīgāk rosina īstenot visaptverošu un vērienīgu enerģētikas politiku, kas īsteno kā Eiropas, tā arī dalībvalstu mēroga pasākumus. Īstenojot šādu enerģētikas politiku, atjaunojamo enerģijas avotu joma izceļas ar spēju samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas un piesārņojumu, izmantot vietējos un decentralizētos enerģijas avotus, kā arī stimulēt pasaules klases augsto tehnoloģiju nozares.

Atjaunojamie enerģijas avoti ir lielākoties ir vietējie resursi, tie nav atkarīgi no ierasto enerģijas avotu pieejamības nākotnē, un to pārsvarā decentralizētā raksturs mūsu ekonomikas vairāk aizsargā no nepastāvīgas energoapgādes. Tādēļ tie ir izšķirīgs aspekts ilgtspējīgas energoapgādes jomā nākotnē.

Lai atjaunojamie enerģijas avoti kļūtu par „tramplīnu” ceļā uz divkārtšā mērķa sasniegšanu, proti, paaugstināt piegādes drošumu un samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, ir jāmaina ES ierastais atjaunojamās enerģijas avotu izmantošanas veids. Ir jāpastiprina un jāpaplašina pašreizējais ES tiesiskais regulējums. Ir svarīgi nodrošināt to, ka visas dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai palielinātu atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvaru enerģijas bilancē.

Jauns tiesiskais regulējums atjaunojamās enerģijas popularizēšanai un izmantošanai Eiropas Savienībā uzņēmumiem nodrošinās ilgtermiņa stabilitāti, kas tai nepieciešama racionālu lēmumu pieņemšanai par ieguldījumiem atjaunojamo enerģijas avotu nozarē, lai Eiropas Savienību virzītu uz ceļu, kas ved uz tīrāku, drošāku un konkurētspējīgāku enerģētikas nākotni.

- **Spēkā esošie noteikumi priekšlikuma jomā**

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/77/EK (OV L 283, 27.10.2001) par tādas elektroenerģijas pielietojuma veicināšanu iekšējā elektrības tirgū, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus: direktīvā noteikts orientējošs mērķis līdz 2010. gadam sasniegt no atjaunojamiem enerģijas avotiem ražotas elektrības 21% īpatsvaru Kopienas kopējā elektrības patēriņā. Tajā noteikts, ka katrai dalībvalstij jānosaka savi orientējošie mērķi, rosināts izmantot atbalsta shēmas, samazināt administratīvos šķēršļus un energotīklu sistēmu integrāciju, kā arī noteikts pienākums atjaunojamo enerģijas avotu enerģijas ražotājiem, ja tie prasa, izdot [enerģijas] izcelsmes apliecinājumu. Ņemot vērā pašreizējās politikas un pasākumus, domājams, līdz 2010. gadam drīzāk tiks sasniegts 19%, nevis 21% īpatsvars.

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/30/EK (OV L 123, 17.5.2003) par biodegvielas un citu atjaunojamo veidu degvielas izmantošanas veicināšanu transportā: direktīvā noteikts mērķis sasniegt 5,75% biodegvielas īpatsvaru visā benzīnā un dīzeļdegvielā, kas laisti tirgū līdz 2010. gada 31. decembrim. Dalībvalstīm prasīts noteikt orientējošus valsts mērķus 2005. gadam, ņemot vērā 2% atsaucis vērtību. Šīs direktīvas starposma mērķis nav sasniegts. Biodegvielas īpatsvars 2005. gadā bija 1% no transporta degvielas. Komisijas saskaņā ar panākumu novērtējumu secina, ka 2010. gada mērķi, iespējams, nesasniegs – paredzamais īpatsvars ir apmēram 4,2%.

Iepriekšējās direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK noteikumi, kas pārklājas ar jaunās direktīvas noteikumiem, tiks svītroti transponēšanas dienā, noteikumi par mērķiem un ziņošanu paliks spēkā līdz 2011. gada 31. decembrim.

• **Atbilstība pārējiem ES politikas virzieniem un mērķiem**

Priekšlikums saskan ar ES klimata pārmaiņu apkarošanas, siltumnīcefekta gāzu emisiju, ilgtspējīgas attīstības, energoapgādes drošuma un Lisabonas stratēģijas īstenošanas politiku.

Priekšlikums jo īpaši veido daļu no tiesību aktu paketes, ar ko visām dalībvalstīm noteiks saistības attiecībā uz siltumnīcefekta gāzēm un atjaunojamiem enerģijas avotiem. Papildus pašreizējai direktīvai, kurā noteikti 2020. gada mērķi attiecībā uz atjaunojamiem enerģijas avotiem, Komisijas ierosinātajā paketē iekļauta regula, ar ko atjaunina valsts mērķus attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisijām, un direktīva, lai uzlabotu un paplašinātu ES emisiju tirdzniecības sistēmu (ES ETS). Ir skaidrs, ka pastāv savstarpēja sakarība starp siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķiem, emisiju tirdzniecības shēmu un mērķiem attiecībā uz atjaunojamiem enerģijas avotiem. Komisija vairākus elementus redz kā papildinošus: ES ETS veicinās atjaunojamo enerģijas avotu pieaugumu, direktīva par atjaunojamiem enerģijas avotiem radīs nosacījumus, kas tiem ļaus kļūt par noteicošo faktoru siltumnīcefekta gāzu samazināšanas mērķu sasniegšanai.

Kopienas ārējai enerģētikas politikai jānodrošina vienota ES balss, lai nostiprinātu saites ar enerģētikas partneriem nolūkā vēl vairāk dažādot enerģijas avotus un ieguves veidus, pastiprināt partnerību un sadarbību, koncentrējoties uz siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu, atjaunojamiem enerģijas avotiem un energoefektivitātes palielināšanu. Trešām valstīm būtu jāgūst labums no atjaunojamo enerģijas avotu izmantojuma veicināšanas ES, izmantojot biodegvielas un citu ilgtspējas prasībām atbilstošu bioloģisko šķidrumu vai no atjaunojamiem enerģijas avotiem ražotas elektroenerģijas piegādēm no kaimiņvalstīm. Lai gan no atjaunojamiem enerģijas avotiem ražotas enerģijas importam un eksportam principā nebūtu jāpiemēro nekādi tirdzniecības ierobežojumi, Kopienai jānodrošina vienādi nosacījumi visiem no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas elektroenerģijas ražotājiem Kopienā un ārpus tās. Tā kā šajā priekšlikumā dalībvalstīm un to ražošanas nozarei noteikti vērienīgi mērķi, jārisina arī trešo valstu tiesiskā regulējuma jautājums.

Atjaunojamo enerģijas avotu un tehnoloģiju tirgus paplašināšanai ir arī acīmredzama pozitīva ietekme uz enerģijas piegādes drošumu, reģionālās un vietējās attīstības iespējām, reģionālo un lauku apvidu attīstību, eksporta izredzēm, sociālo kohēziju un nodarbinātības iespējām, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, kā arī neatkarīgiem enerģijas ražotājiem.

Priekšlikums saskan arī ar Eiropas energotehnoloģiju stratēģisko plānu [COM (2007)723], kur uzsvērts, ka atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju jaunajai paaudzei ir jāklūst konkurētspējīgai. Papildus tam informācijas un sakaru tehnoloģijas veicinās no atjaunojamiem enerģijas avotiem ražotās enerģijas integrāciju Eiropas elektroenerģijas piegādes un sadales sistēmā.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

• Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Apspriešanās metodes, galvenās mērķnozares un vispārīgs respondentu raksturojums

Galvenie Atjaunojamās enerģijas plānā iztirzātie jautājumi tika apspriesti Zaļās grāmatas par enerģētiku un Eiropas enerģētikas stratēģiskā pārskata sabiedriskajā apspriešanās no 2006. gada marta līdz septembrim. Turklāt 2007. gadā notika apspriešanās ar dalībvalstīm, iedzīvotājiem, ieinteresēto personu grupām, pilsoniskās sabiedrības organizācijām, nevalstiskajām un patērētāju organizācijām.

Tiesību akta priekšlikums ir balstīts uz rūpīgu ietekmes novērtējumu un vairākkārtēju plašu apspriešanos ar ieinteresētajām personām, iztirzājot galvenos priekšlikuma jautājumus, tai skaitā šķēršļus, kādi stājas ceļā atjaunojamo enerģijas avotu radītas enerģijas izmantojuma paplašināšanai, biodegvielas ilgtspējībai un elastīgu pasākumu veikšanai valsts atjaunojamo enerģijas avotu izmantojuma palielināšanas mērķu sasniegšanai. Neņemot vērā vienu apspriešanos, kurā aplūkoja Zaļo grāmatu par enerģētiku (no 2006. gada marta līdz septembrim), notika četri sabiedriskas apspriešanas pasākumi (internetā), par biodegvielu politikas pārskatīšanu, atjaunojamās enerģijas izmantošanu apkurei un dzesēšanai, administratīvajiem šķēršļiem un biodegvielu ilgtspējību.

1. Sabiedriskā apspriešanās par Biodegvielu direktīvas pārskatīšanu (no 2006. gada aprīļa līdz jūlijam);
2. Sabiedriskā apspriešanās par atjaunojamās enerģijas izmantojuma veicināšanu apkurē un dzesēšanā (no 2006. gada augusta līdz oktobrim);
3. Sabiedriskā apspriešanās par administratīvajām barjerām atjaunojamo enerģijas avotu izmantojuma paplašināšanai elektroenerģijas ražošanas nozarē (no 2007. gada marta līdz aprīlim);
4. Sabiedriskā apspriešanās par biodegvielas jautājumiem jaunajos tiesību aktos par atjaunojamās enerģijas izmantošanas veicināšanu (no 2007. gada aprīļa līdz jūnijam).

Atbilžu kopsavilkums un tas, kā tās ņemtas vērā

Plašs atbalsts tika izteikts stingrākai politikai attiecībā uz atjaunojamiem enerģijas avotiem, iesakot līdz 2020. gadam sasniegt 20% īpatsvaru līdz pat 50% un lielākam īpatsvaram 2040./2050. gadā. Plaši tika atbalstīta obligātu mērķu noteikšana, kā arī ārējo izmaksu internalizācija.

Kā norādīja liels respondentu skaits, galvenā pozitīvā ietekme, ko rada ES iniciatīva palielināt atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu apkurē un dzesēšanā, ir saistīta ar vietējās nodarbinātības veicināšanu un jaunām iespējām mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, reģionālo un lauku apvidu attīstību, ekonomiskās izaugsmes veicināšanu un Eiropas nozares

vadošās lomas stiprināšanu pasaulē. Arī klimata pārmaiņu problēmu risināšanu un ES enerģijas piegādes drošumu uzskatīja par pozitīvu ietekmi. Respondentu norādītā negatīvā ietekme galvenokārt saistīta ar biomasu resursu noslogotību, ko izmanto ne tikai enerģijas ražošanai un kuru turpmāka izmantošana var izraisīt deficītu vai nevēlamu ietekmi uz vidi.

Direktīvā skartie jautājumi attiecībā uz biodegvielu bija pēdējās ar to saistītās sabiedriskās apspriešanas galvenā tēma. Apspriešanai iesniegtajā priekšlikumā ir ierosināti trīs ilgtspējības kritēriji: a) zeme ar lieliem oglekļa krājumiem nebūtu jāpārveido biodegvielas ražošanai; b) zeme ar lielu bioloģisko daudzveidību nebūtu jāpārveido biodegvielas ražošanai; c) biodegvielām būtu jāpanāk obligātais siltumnīcefekta gāzu ietaupījums (oglekļa krājumu zudumi no zemes izmantojuma maiņas netiktu iekļauti aprēķinā). Atbildēs lielākā daļa respondentu izsaka vispārēju atbalstu minētajiem kritērijiem, daudzi no tiem ierosina papildu pastiprinājumus shēmai.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Zinātnes nozares un specializācijas jomas

Lai atbildētu uz jautājumu, vai būtu jāpieņem kvantitatīvi ES mērķi par atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvaru 2020. gadā, un, ja tā, kādā apjomā un formā, tika veiktas vairākas analīzes un pētījumi, tostarp izmantojot ārējo ekspertu pakalpojumus.

Izmantotās metodes

Izmantojot *PRIMES* un *Green-X* modeļus, modelēja dažādus situācijas attīstības scenārijus ES-27 valstīm.

Galvenās organizācijas un eksperti, no kuriem pieprasīja atzinumus

Lai definētu dažādus priekšlikuma elementus, tika veikti un izmantoti vairāki pētījumi. To skaitā ir *FORRES 2020* ziņojums: „ES atjaunojamo enerģijas avotu attīstības analīze līdz 2020. gadam” (*Analysis of the EU renewable energy sources evolution up to 2020*) 2005. gada aprīlis; *OPTRES* ziņojums: „No atjaunojamiem enerģijas avotiem ražotas elektroenerģijas ražošanas attīstības šķēršļu analīze ES 25” (*Analysis of barriers for the development of electricity generation from renewable energy sources in the EU25*) 2006. gada maijs; *RE-GO* projekts „Atjaunojamo enerģijas avotu izcelsmes apliecinājums: ieviešana, mijiedarbība un izmantošana” (*Renewable Energy Guarantees of Origin: implementation, interaction and utilization*), Eiropas Komisijas līgums Nr. 4.1030/C/02-025/2002; *E-TRACK* projekts „Eiropas elektroenerģijas izsekošanas standarts” (*A European Standard for the tracking of electricity*), Eiropas Komisijas līgums Nr. EIE/04/141/S07.38594; *PROGRESS* projekts „Atjaunojamo enerģijas avotu un sistēmu veicināšana un izaugsme” (*Promotion and growth of renewable energy sources and systems*), Eiropas Komisijas līgums Nr. TREN/D1/42-2005/S07.56988; *MVV Consulting* 2007. gada jūnija ziņojums „Apkure un dzesēšana, izmantojot atjaunojamus enerģijas avotus: valsts politiku izmaksas un administratīvie šķēršļi” (*Heating and cooling from renewable energies: cost of national policies and administrative barriers*). *Zentrum für Europäische Wirtschaftsforschung (ZEW)* veica pētījumu par biodegvielām noteikto mērķu ietekmi uz pārtikas precēm: „Emisiju kvotu tirdzniecības ietekme uz konkurētspēju un tehnoloģiju veicināšana, lai sasniegtu ES Kioto protokolā noteiktos mērķus” (*Competitiveness effects of trading emissions and fostering technologies to meet the EU Kyoto targets*), 2007. gads.

Ekspertu atzinumu publiskošanai izmantotie līdzekļi

Lielākā daļa no izmantotajiem pētījumiem bija publicēti vai ir pieejami tīmekļa vietnē *Europa*, tai skaitā arī *OPTRES* projekts (līguma Nr.: EIE/04/073/S07.38567, www.optres.fhg.de); savukārt 2007. gada progresa ziņojums „Administratīvo un elektrotīklu tīklu radīto šķēršļu noteikšana elektrības ražošanas veicināšanai no atjaunojamiem enerģijas avotiem”, publicēts tīmekļa vietnē

http://ec.europa.eu/energy/res/consultation/admin_barriers_en.htm.

MVV Consulting ziņojums „Apkure un dzesēšana, izmantojot atjaunojamus enerģijas avotus: valsts politiku izmaksas un administratīvie šķēršļi” pieejams tīmekļa vietnē

http://ec.europa.eu/energy/res/sectors/heat_from_res_en.htm.

• **Ietekmes novērtējums**

Ietekmes novērtējumā ir izpētītas tālāk raksturotie iespējamie risinājumi.

- Kādās vienībās būtu jāizsaka atjaunojamo enerģijas avotu mērķi? Ietekmes novērtējumā salīdzināta mērķu definēšana primārajā un galīgajā enerģijas patēriņā, lēmums ir pieņemts par labu pēdējam risinājumam, jo tas nediskriminē dažādos atjaunojamus enerģijas avotu veidus un primārās enerģijas patēriņa uzskaitē lielāku nozīmi piešķir termālajai un kodolenerģijai, tādējādi sarežģījot iespēju sasniegt jebkuru no nospraustajiem atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvara mērķiem.
- Kā dalībvalstīm būtu jāuzņemas saistības sasniegt atjaunojamo enerģijas avotu 20% īpatsvaru? Ir novērtētas dažādas metodes, tai skaitā modelēts avotu potenciāls katrā dalībvalstī, izmantojot vienotas likmes palielināšanu visām dalībvalstīm, kā koeficientu izmantojot IKP rezultātus, tā atspoguļojot taisnīgumu un kohēziju. Secināts, ka ar IKP koriģētas vienotas likmes pieeja ir vispiemērotākais paņēmieni, jo tas visām dalībvalstīm nosaka vienotu un taisnīgu izmantojuma pieaugumu. Veicot galīgo rezultātu aprēķinu, kurā izmanto IKP koeficientu, rezultāti atspoguļo dažādo dalībvalstu labklājību; veicot korekciju, lai ņemtu vērā agrīnos panākumus atjaunojamo enerģijas avotu izmantojuma paplašināšanā, aprēķins ņem vērā līderu ietekmi uz atjaunojamo enerģijas avotu izmantojuma attīstību Eiropā un atspoguļo arī katras dalībvalsts gūtos panākumus virzībā uz kopējiem 2020. gada mērķiem.
- Kā varētu uzlabot atjaunojamo enerģijas avotu pārrobežu nodošanu (izmantojot izcelsmes apliecinājumu), lai palīdzētu dalībvalstīm izpildīt savas saistības — ieskaitot iespēju vienā dalībvalstī patērētos atjaunojamo enerģiju ņemt vērā citas dalībvalsts mērķa sasniegšanas panākumu aprēķinā? Ir izpētītas iespējas standartizēt izcelsmes apliecinājumu, ko jau izmanto elektroenerģijas ražošanas nozarē, kopā ar iespējamo jomas paplašināšanu ārpus elektroenerģijas ražošanas nozares, kā arī dažādas izcelsmes apliecinājuma pārnēsāmības pakāpes. Ir ieteikts izcelsmes apliecinājumu režīmu ievērojami uzlabot un standartizēt, un paplašināt līdz plašai piemērošanai apkurē un dzesēšanā.

- Kādus atjaunojamiem enerģijas avotiem ceļā nostājušos administratīvos un tirgus radītos šķēršļus iespējams novērst? Ir izpētīta virkne plānošanas noteikumu, administratīvo procedūru un tirgus informācijas kļūmju un ierosināti noteikumi vai ieteikumi to novēršanai (piemēram, „vienas pieturas apkalpes punktu” izveide, nodrošinot samērīgas izmaksas, piešķirot savstarpēju apliecinājumu atzīšanu, nosakot plānošanas termiņus, sniedzot vairāk informācijas sabiedrībai un profesionāļiem, kā arī nosakot no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas patēriņa minimumu jaunās ēkās).
- Kādus kritērijus un uzraudzības paņēmienus var izmantot, lai noteiktu biodegvielas ilgtspējības režīmu? Ir izpētīts plašs klāsts iespēju, un ierosināts, ka šādā sistēmā vajadzētu iekļaut vismazāko pieļaujamo siltumnīcefekta gāzu emisiju rādītājus, bioloģiskās daudzveidības kritērijam un kompensācijas par rūpniecības izejvielu izmantošanu, dažādojot izejmateriālu kopējo fondu, piemēram, lignocelulozi, lai ražotu otrās paaudzes biodegvielu. Ir pieļaujami kritēriju pārbaudi atstāt dalībvalstu ziņā (tajā pašā laikā veicinot starptautisku apliecinājuma shēmu darbību); sodu režīmam par kritēriju neizpildi vienotajā tirgū jābūt saskanīgam un tajā jāiekļauj nodokļu atvieglojumu atņemšana, kritērijiem neatbilstošas biodegvielas atskaitīšanu no īpatsvara, kas nepieciešams saistību un valsts mērķu sasniegšanai. Visbeidzot faktiskajai biodegvielu „izsekošanai” būs vajadzīga fiziska izsekošana, lai tirgū varētu atpazīt ilgtspējības kritērijiem atbilstošas biodegvielas un lai par tām varētu atlīdzināt ar uzviju.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

• Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Ierosinātajā direktīvā noteikti principi, no kuriem vadoties, dalībvalstīm jānodrošina, ka līdz 2020. gadam atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvars galīgajā ES enerģijas patēriņā sasniedz vismaz 20%, direktīvā noteikti arī katras dalībvalsts vispārējie mērķi.

Ar atjaunojamiem enerģijas avotiem ir saistītas trīs nozares: elektroenerģijas ražošanas, apkures un dzesēšanas un transporta nozare. Kopējā stratēģija ir atstāt dalībvalstu ziņā lemt par šo nozaru struktūru, lai sasniegtu savu valsts mērķi. Tomēr ir ierosināts, ka transporta nozarē līdz 2020. gadam visām dalībvalstīm jāsasniedz vismaz 10% atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvars (galvenokārt biodegviela). Tam ir vairāki iemesli: (1) no visām ekonomikas nozarēm transporta nozarē ir visātrākais siltumnīcefekta gāzu emisiju pieaugums; (2) biodegvielas palīdz mazināt transporta nozares atkarību no naftas, kas ir viena no lielākajām enerģijas piegādes drošības problēmām, ar ko saduras ES; (3) biodegvielu ražot pašlaik izmaksā dārgāk nekā citus atjaunojamo enerģijas avotu veidus, tādēļ to ražošanu diez vai varētu attīstīt bez īpašām prasībām.

Īpaši attiecībā uz biodegvielām un citiem bioloģiskajiem šķidrumiem direktīvā izveidota sistēma, lai garantētu politikas atbilstību ilgtspējīgas vides prasībām, cita starpā nodrošinot, ka biodegvielas, ko ņem vērā, nosakot, vai mērķis ir panākts, sasniedz obligāto siltumnīcefekta gāzu ietaupījuma līmeni.

- **Juridiskais pamats**

Priekšlikums ir pamatojas uz Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 175. panta 1. punktu un 95. pantu. Tā kā vēlams izmantot vienu juridisko pamatu, ir atzīts, ka divi juridiskie pamati ir piemēroti situācijai, ja pasākumā iestrādāti noteikumi, kas pamatojas uz dažādām Eiropas Kopienas dibināšanas līguma daļām. Abi minētie juridiskie pamati paredz izmantot koplēmuma procedūru.

Lielākā daļa priekšlikuma atbilst 175. panta 1. punktam (vide). Šajā pantā Kopienai piešķirtas pilnvaras darboties, lai saglabātu, aizsargātu un uzlabotu vides kvalitāti, aizsargātu cilvēku veselību un apdomīgi un racionāli izmantotu dabas resursus. Šī direktīva tiecas uz šo mērķu sasniegšanu.

Tomēr priekšlikuma 15., 16. un 17. pantā ir noteiktas obligātas saistības dalībvalstīm attiecībā uz biodegvielu un citu bioloģisko šķidrumu ilgtspējību. Lai gan ilgtspējības kritēriji paši par sevi acīmredzami vērsta uz vides aizsardzības mērķa sasniegšanu, ar direktīvu dalībvalstīm liedz pieņemt noteiktus pasākumus, kuri varētu kavēt biodegvielu un izejmateriālu tirdzniecību. Tādējādi direktīva ir vērsta uz pilnīgu biodegvielas ilgtspējības kritēriju saskaņošanu, lai nodrošinātu, ka ikvienas dalībvalsts atsevišķi pieņemtie kritēriji neveido šķēršļus tirdzniecībai starp dalībvalstīm. Tādēļ attiecībā uz šo direktīvas daļu iekšējais tirgus uzskatāms par primāro mērķi. Šo novērtējumu nemaina tas, ka vides aizsardzība jau ir nozīmīgs mērķis, jo Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 95. panta 3. punktā skaidri noteikts, ka pasākumiem, veidojot iekšējo tirgu, ir jātiecas uz augstu vides aizsardzības līmeni. Tāpēc Komisija uzskata, ka uz noteikumiem par biodegvielas ilgtspējības saskaņotiem standartiem attiecas 95. pants (iekšējais tirgus).

Kopumā atjaunojamie enerģijas avoti ir visai līdzvērtīgs tradicionālās enerģijas avotu aizstājējs, ko piegādā, izmantojot to pašu infrastruktūru un loģistikas sistēmas. Visas dalībvalstis jau izmanto atjaunojamus enerģijas avotus un ir nolēmušas palielināt atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvaru energopatēriņā. Šo iemeslu dēļ priekšlikumam nebūs būtiskas ietekmes uz dalībvalstu enerģijas avotu izvēli vai vispārējo energoapgādes sistēmu, tāpēc uz to neattiecas Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 175. panta 2. punkts.

- **Subsidiaritātes princips**

Subsidiaritātes principu ir ievērots, jo priekšlikums nav Kopienas ekskluzīvā kompetencē.

Dalībvalstis nevar pilnībā sasniegt priekšlikuma mērķus šādu iemeslu dēļ.

Vadoties no Eiropas Savienības atjaunojamo enerģijas avotu izmantojuma veicināšanā gūtās pieredzes ir skaidrs, ka reāla virzību uz priekšu sākās tikai tad, kad Eiropas Savienība pieņēma tiesību aktus, kuros iestrādāti noteiktā termiņā sasniedzami mērķiem. Tas attiecas arī uz Direktīvu 2001/77/EK par tādas elektroenerģijas pielietojuma veicināšanu iekšējā elektrības tirgū, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus un uz Direktīvu 2003/30/EK par biodegvielas un citu atjaunojamo veidu degvielas izmantošanas veicināšanu transportā. Nav tāda tiesiskā regulējuma, kas veicinātu atjaunojamo enerģijas avotu ieiešanu apkures un dzesēšanas nozarē. Šajā nozarē atjaunojamo enerģijas avotu izmantojuma paplašināšanās gandrīz nenotiek.

Eiropas Padome ir secinājusi, ka piegādes drošumam, vides aizsardzībai un atjaunojamo enerģijas avotu nozares (pašlaik tā daudzās saistītās nozarēs ir pasaules vadošā nozare) konkurētspējas paaugstināšanai līdz 2020. gadam Eiropas Savienībai ir jāsasniedz vismaz 20% atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvars kopējā ES enerģijas patēriņā.

Atstājot rīcības brīvību dalībvalstīm, šā īpatsvara sasniegšana tiktu pakļauta riskam un dalībvalstis neuzņemtos vienādus pūliņus, lai panāktu 20% kopējo īpatsvaru. Papildus tam, atstājot dalībvalstīm pilnīgu rīcības brīvību, investori negūtu pārliecību par sasniedzamajiem mērķiem un ceļu, kas jāpārvar, lai sasniegtu minētos mērķus.

Papildu mērķiem direktīvā paredzēti pasākumi atjaunojamās enerģijas attīstībai, piemēram, administratīvās procedūras, plānošana, celtniecība, informācija un apmācība. Attiecībā uz elektrību, kas ražota no atjaunojamiem enerģijas avotiem, tajā risināti jautājumi par energotīklu sistēmu (piemēram, piekļuve tīklam) un par lielāku izcelsmes apliecinājuma nozīmi. Šie pasākumi pastiprina noteikumus, kas iestrādāti Direktīvā 2001/77/EK un Direktīvā 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti, un nosaka Kopienas atjaunojamo enerģijas avotu ražotājiem un patērētājiem labvēlīgu kopējo stratēģiju. Kopienas pieeja, lai ar šiem līdzekļiem sekmētu atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu, ir samērīga, jo vērienīgā mērķa sasniegšanai ir vajadzīga saskaņota rīcība, kas vērsta uz nozarēm, kurās iespējams panākt vislielāko progresu.

Kopienas rīcība šajā jomā ir pamatota, jo novērš vairāku valsts shēmu izveidi, kas varētu kavēt tirdzniecību uz Kopienas un Kopienā.

Šajā priekšlikumā dalībvalstīm saglabā plašu rīcības brīvību veicināt atjaunojamo enerģijas avotu nozari tādā veidā, kas vislabāk piemērots valsts potenciālam un apstākļiem, tai skaitā iespēja sasniegt mērķus, atbalstot atjaunojamo enerģijas avotu izmantojuma attīstību citās dalībvalstīs.

Tādējādi priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam.

• **Proporcionalitātes princips un juridiskā instrumenta izvēle**

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu šādu iemeslu dēļ.

Kopējo mērķi nevar sasniegt bez kopējām saistībām, t.i., juridiski saistošiem mērķiem. Enerģētikas politikas problēmas draud Kopienai kopumā, un arī reakcijai uz tām jābūt skaidri formulētai tajā pašā līmenī.

Izvēlētais instruments ir dalībvalstīs īstenojama direktīva. Direktīva ir piemērots instruments atjaunojamo enerģijas avotu izmantojuma attīstībai, jo tajā skaidri noteikti mērķi, kas jāsasniedz, vienlaikus dalībvalstīm saglabājot pietiekamu rīcības brīvību direktīvu īstenojot konkrētajiem apstākļiem vispiemērotākajā veidā. Šo direktīvu turpmāk uzskatīs par pamatdirektīvu, jo ir precīzāka attiecībā uz mērķiem un tajā sīkāk izklāstīti veicamie pasākumi.

Direktīvā Eiropas Savienībai noteikts vispārējs saistošs mērķis līdz 2020. gadam sasniegt 20% atjaunojamās enerģijas īpatsvaru energopatēriņā. Papildus minētajam mērķim tajā noteikts saistošs mērķis līdz 2020. gadam sasniegt vismaz 10% biodegvielas tirgus daļu; šis mērķis ir jāsasniedz visām dalībvalstīm

Dalībvalstis atjaunojamās enerģijas nozari situācijai un potenciālam atbilstīgi var attīstīt bez ierobežojumiem, ja vien tās kopā sasniedz 20% īpatsvara mērķi.

Tādējādi uzliktā sloga smagme ir samērīga ar mērķi.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Kopienas budžetu.

5. PAPILDU INFORMĀCIJA

- **Vienkāršošana**

Priekšlikumā paredzēta tiesību aktu vienkāršošana.

Pašlaik atjaunojamo enerģijas avotu jomā ir spēkā divas direktīvas: par elektroenerģiju un biodeģvielām. Pagaidām neeksistē Eiropas līmeņa tiesību aktu, kas attiektos uz trešo nozari, proti, apkuri un dzesēšanu. Mērķa noteikšana 2020. gadam un pārskatīšana attiecībā uz atjaunojamo enerģijas avotu nozari paver iespēju ierosināt vienu visaptverošu direktīvu, kas attiecas uz visām trim atjaunojamo enerģijas avotu nozarēm. Tas paver iespēju noteikt atsevišķus pasākumus dažādās nozarēs, lai risinātu pārnozaru jautājumus (piemēram, administratīvie šķēršļi).

Vienota direktīva un vienoti valsts rīcības plāni rosinās dalībvalstis apsvērt enerģētikas politiku saskaņotākā veidā, koncentrējoties uz to, kā vislabāk sadalīt pūliņus.

Pašlaik ziņošanas pienākums ir noteikts abās direktīvās, taču saskaņā ar ierosināto jauno direktīvu to aizstās viens ziņojums.

- **Spēkā esošo tiesību aktu atcelšana**

Ja priekšlikumu pieņems, spēkā esošie tiesību akti būs jāatceļ.

- **Pārbaude, pārskatīšana un turpināmība**

Priekšlikumā ietvertas vairākas pārskatīšanas klauzulas.

- **Teksta pārstrādāšana**

Priekšlikums nav jāpārstrādā.

- **Atbilstības tabula**

Dalībvalstīm jāpaziņo Komisijai to valsts tiesību aktu noteikumi, ar kuriem transponē šo direktīvu, kā arī jāiesniedz minēto tiesību aktu un šīs direktīvas atbilstības tabula.

- **Eiropas Ekonomikas zona (EEZ)**

Ar priekšlikumu ierosinātais tiesību akts ir par jautājumu, kas skar Eiropas Ekonomikas zonu, un tādēļ tas jāattiecina uz EEZ.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVAI

par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu un 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu³,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru⁴,

tā kā:

- (1) Jautājums par intensīvāku atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu ieņem būtisku vietu to pasākumu kopumā, kuri jāveic, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas un izpildītu Kioto protokola prasības, kas pievienots Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām, kā arī lai īstenotu Eiropas un starptautiskās saistības arī pēc 2012. gada turpināt samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas. Šai pasākumu daļai ir liela nozīme arī energoapgādes drošības un tehnoloģiju attīstības veicināšanā, kā arī nodarbinātības iespēju un reģionālās attīstības nodrošināšanā, jo īpaši lauku apvidos.
- (2) Arvien plašāka biodegvielas izmantošana transporta nozarē ir viens no efektīvākajiem paņēmieniem, kā Kopienai samazināt atkarību no naftas importa — jomas, kurā apgādes nodrošināšanas problēma arvien ir akūta, — un ietekmēt degvielas tirgu.

¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

² OV C [...], [...], [...]. lpp.

³ OV C [...], [...], [...]. lpp.

⁴ OV C [...], [...], [...]. lpp.

- (3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. septembra Direktīvā 2001/77/EK par tādas elektroenerģijas pielietojuma veicināšanu iekšējā elektrības tirgū, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus⁵, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 8. maija Direktīvā 2003/30/EK par biodegvielas un citu atjaunojamo veidu degvielas izmantošanas veicināšanu transportā⁶ iestrādātas dažādu atjaunojamo enerģijas avotu veidu definīcijas. Definīcijas, kuras piemērojamas elektroenerģijas nozarē kopumā, ir iestrādātas Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvā 2003/54/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 96/92/EK atcelšanu⁷. Stabilitātes un skaidrības labad šajā direktīvā ir lietderīgi lietot tās pašas definīcijas.
- (4) Atjaunojamās enerģijas plānā⁸ norādīts, ka 20% atjaunojamo enerģijas avotu ģenerētas enerģijas īpatsvars kopējā energopatēriņā un 10% atjaunojamo enerģijas īpatsvars transporta nozarē ir pienācīgi un sasniedzami mērķi un ka regulējumam, kurā iestrādāti obligātie mērķi, jābūt tādām, lai uzņēmējiem nodrošinātu ilgtermiņa stabilitāti, kas tiem vajadzīga, lai pieņemtu racionālus lēmumus par investīcijām atjaunojamo enerģijas avotu nozarē.
- (5) Eiropadome 2007. gada marta sanāksmē Briselē atkārtoti apstiprināja Kopienas saistības pēc 2010. gada ieviest energoieguvi no atjaunojamiem enerģijas avotiem visā Kopienā. Eiropadome apstiprināja gan obligāto mērķi, saskaņā ar kuru līdz 2020. gadam jāpanāk 20% atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvars kopējā Kopienas energopatēriņā, gan arī obligāto mērķi, saskaņā ar kuru līdz 2020. gadam visām dalībvalstīm jāpanāk vismaz 10% biodegvielas īpatsvars transporta benzīna un dīzeļdegvielas patēriņā; minētie mērķi jāsasniedz, izmantojot rentablus paņēmienus. Eiropadome paziņoja, ka biodegvielai noteiktais mērķis ir saistošs ar nosacījumu, ka tās ražošana ir ilgtspējīga, ka otrās paaudzes biodegvielas kļūst komerciāli pieejamas un ka tiek izdarīti grozījumi Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 13. oktobra Direktīvā 98/70/EK, kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/12/EEK⁹, lai atļautu piemērotu maisījuma līmeni.
- (6) Saistošie mērķi galvenokārt ir paredzēti tādēļ, lai radītu skaidrību investoriem. Nav lietderīgi atlikt lēmumu par mērķa saistošo raksturu, gaidot nākamus notikumus. Padomes 2007. gada 15. februāra sanāksmes protokolā iekļautajā paziņojumā Komisija norādīja, ka tā neuzskata, ka lēmums par mērķa saistošo raksturu būtu jāatliek līdz brīdim, kad otrās paaudzes biodegviela būs pieejama tirdzniecībā.
- (7) Eiropas Parlaments rezolūcijā par Eiropas Atjaunojamās enerģijas plānu aicināja Komisiju līdz 2007. gada beigām iesniegt priekšlikumu tiesiskajam regulējumam atjaunojamo enerģijas avotu jomā, atsaucoties uz to, cik nozīmīgi ir Kopienas un dalībvalstu mērogā noteikt mērķus atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvara sasniegšanai.

⁵ OV L 283, 27.10.2001., 33. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2006/108/EK (OV L 363, 20.12.2006., 414. lpp.).

⁶ OV L 123, 17.5.2003., 42. lpp.

⁷ OV L 176, 15.7.2003., 37. lpp.

⁸ COM(2006) 848.

⁹ OV L 350, 28.12.1998., 58. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.)

- (8) Ņemot vērā Komisijas, Padomes un Eiropas Parlamenta nostāju, ir lietderīgi noteikt obligātos mērķus — 20% atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvara no kopējā energopatēriņa un 10% atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvara no patēriņa transporta nozarē 2020. gadā Eiropas Savienībā.
- (9) Dalībvalstu sākotnējie apstākļi, atjaunojamo enerģijas avotu potenciāls un enerģijas bilance ir atšķirīga. Tādēļ kopējais 20% mērķis jāpārveido par individuāliem mērķiem katrai dalībvalstij, pienācīgi ievērojot taisnīgu un atbilstīgu piešķiršanu, ņemot vērā dažādos valstu sākotnējos apstākļus un potenciālu, arī pašreizējo atjaunojamo enerģijas avotu daudzumu un enerģijas bilanci. Lai to panāktu, kopējais palielinājuma apjoms, kas noteikts atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanai, būtu jāsadala starp dalībvalstīm, pamatojoties uz vienlīdzīgu tādu īpatsvara palielinājumu katrā dalībvalstī, kas novērtēts atbilstoši to iekšzemes kopproduktam, noteikts, lai atspoguļotu valstu sākotnējos apstākļus, un aprēķināts, ņemot vērā galīgo enerģijas patēriņu.
- (10) Turpretim 10% mērķim attiecībā uz atjaunojamajiem energoresursiem transporta nozarē ir lietderīgi noteikt vienādu īpatsvara apjomu katrai dalībvalstij, lai nodrošinātu transporta nozarē izmantojamās degvielas specifiskāciju saskaņību un tās pieejamību. Tā kā transporta degvielas tirdzniecība noris sekmīgi, dalībvalstis, kurās ir ierobežota attiecīgo resursu pieejamība, varēs no citām valstīm viegli saņemt no atjaunojamajiem enerģijas avotiem iegūto degvielu. Lai gan tehniski Kopienai ir iespējams sasniegt biodegvielai noteikto mērķi, izmantojot tikai iekšzemes ražošanu, tomēr ir iespējams un tai pašā laikā ir vēlams šo mērķi sasniegt, kombinējot iekšzemes ražošanu un importu. Šajā nolūkā Komisijai jāuzrauga Kopienas tirgus apgāde ar biodegvielu un vajadzības gadījumā jāierosina attiecīgie pasākumi, lai panāktu līdzsvaru starp iekšzemes ražošanu un importu, ņemot vērā daudzpusējo un divpusējo tirdzniecības sarunu gaitu, kā arī vides, izmaksu, enerģētiskas drošības un citus apsvērumus.
- (11) Lai nodrošinātu kopējo mērķu sasniegšanu, dalībvalstīm ir jādarbojas saskaņā ar indikatīvu līkni, kas iezīmē mērķu sasniegšanas ceļu, turklāt tām ir jāsigatavo valsts rīcības plāns, tajā ietverot nozaru mērķus, vienlaikus ņemot vērā to, ka biomasu var izmantot dažādi un ka tādēļ ir būtiski mobilizēt jaunus biomasas resursus.
- (12) Lai izmantotu tehnoloģisko sasniegumu un apjomradītu ietaupījumu priekšrocības, indikatīvajai līknei jāņem vērā tas, ka turpmākajos gados, iespējams, strauji augs atjaunojamo enerģijas avotu izmantojums. Tāpēc īpašu uzmanību var veltīt nozarēm, kurās vērojams nesamērīgs tehnoloģisko sasniegumu un apjomradītu ietaupījumu trūkums un līdz ar to netiek pietiekami attīstītas, bet kuras nākotnē varētu ievērojami veicināt 2020. gadam noteikto mērķu sasniegšanu.
- (13) Minētās līknes sākumpunktam ir jābūt 2005. gadam, jo tas ir pēdējais gads, par kuru ir pieejami ticami dati attiecībā uz valstu atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvaru.
- (14) Ir jāparedz skaidri noteikumi atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvara aprēķināšanai.
- (15) Aprēķinot hidroenerģijas ieguldījumu, klimata svārstību ietekme ir jānormalizē, izmantojot normalizācijas formulu.

- (16) Siltumsūkņus, kas izmanto zemes vai ūdens ģeotermālos resursus, un siltumsūkņus, kas siltumenerģijas pārveidei vajadzīgajā temperatūrā izmanto gaisa siltumenerģiju, darbina ar elektroenerģiju. Siltumsūkņi, kuros izmanto gaisa siltumenerģiju, bieži vien patērē daudz elektroenerģijas. Tādēļ, lai novērtētu atbilstību šajā direktīvā noteiktajiem mērķiem, jāņem vērā tikai lietderīgā siltumenerģija, ko ražo siltumsūkņi, kuros izmantota gaisa siltumenerģija un kuru lietderības koeficients (efektivitātes koeficients) atbilst obligātajām prasībām, kas noteiktas Komisijas Lēmumā 2007/742/EK¹⁰ saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regulu (EK) Nr. 1980/2000 par pārskatīto Kopienas ekoetiķetes piešķiršanas programmu¹¹.
- (17) Pasīvās enerģijas sistēmas enerģijas ieguvei izmanto ēkas konstrukciju. To uzskata par ietaupīto enerģiju. Tādēļ, lai novērstu divkāršu uzskaiti, šādā veidā iegūto enerģiju šīs direktīvas vajadzībām nav jāņem vērā.
- (18) Lai dalībvalstis varētu sasniegt savus mērķus, tās var ņemt vērā importēto elektroenerģiju, ko iegūst no atjaunojamiem enerģijas avotiem ārpus Kopienas. Tomēr, lai novērstu siltumnīcefekta gāzu emisiju neto pieaugumu, kas saistīts ar esošo atjaunojamo enerģijas avotu novirzīšanu un to pilnīgu vai daļēju aizstāšanu ar tradicionālajiem enerģijas avotiem, vērā drīkst ņemt tikai tādu elektroenerģiju, kas ražota atjaunojamās enerģijas ražošanas iekārtās, kuru ekspluatāciju uzsākta pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā. Lai nodrošinātu šāda importa izsekojamību un uzskaiti ticamā veidā, būtu lietderīgi tam piemērot izcelsmes apliecinājumu sistēmu. Tiks apsvērta iespēja slēgt nolīgumus ar trešām valstīm par tādas elektroenerģijas tirdzniecības organizēšanu, ko iegūst no atjaunojamiem enerģijas avotiem.
- (19) Lai radītu iespēju samazināt izmaksas, kas ir saistītas ar šajā direktīvā noteikto mērķu sasniegšanu, ir lietderīgi dalībvalstīs veicināt tādas elektroenerģijas patēriņu, kas citās dalībvalstīs ražota, izmantojot atjaunojamus enerģijas avotus, kā arī sniegt iespēju dalībvalstīm savas valsts mērķos ieskaitīt citās dalībvalstīs patērēto elektroenerģiju un apkurei un dzesēšanai izmantoto enerģiju. Šim nolūkam jāpieņem saskaņoti noteikumi par izcelsmes apliecinājumu izstrādi un nodošanu šajās nozarēs.
- (20) Obligāta izcelsmes apliecinājumu izdošana pēc pieprasījuma par apkurei un dzesēšanai izmantojamo enerģiju, ko iegūst no atjaunojamiem enerģijas avotiem, jānosaka tikai attiecībā uz tādām iekārtām, kuru jauda ir vismaz 5 MW_{th}, tā novēršot pārmērīgu administratīvo slogu, kas skartu arī mazākas jaudas iekārtas, tostarp mājsaimniecībā izmantojamās iekārtas.
- (21) Dalībvalstīm jāspēj izveidot iepriekšējas atļaujas sistēmas izcelsmes apliecinājumu nodošanai citām dalībvalstīm vai saņemšanai no tām, ja vien tas ir nepieciešams, lai garantētu drošu un līdzsvarotu energopiegādi, lai sasniegtu vides mērķus, kas ir to atbalsta shēmas pamatā, vai lai izpildītu šajā direktīvā noteiktos mērķus. Šādās sistēmās jāiekļauj tikai vajadzīgi un samērīgi noteikumi, un tās nedrīkst būt par patvaļīgu diskriminācijas līdzekli.

¹⁰ OV L 301, 20.11.2007., 14. lpp.

¹¹ OV L 237, 21.9.2000., 1. lpp.

- (22) Kad saskaņoto izcelsmes apliecinājumu sistēma ir izmēģināta, Komisijai ir jāizvērtē, vai sistēmā jāveic kādas izmaiņas.
- (23) Lai novērstu pārklāšanos ar tām atbalsta shēmām, kas piešķirtas esošajām iekārtām, un lai atjaunojamās enerģijas ražotājiem neizmaksātu pārmērīgas kompensācijas, dalībvalstis apmainās tikai ar tādiem izcelsmes apliecinājumiem, kas izsniegti par iekārtām, kuras nodotas ekspluatācijā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, vai par ražošanu, kas ir saistīta ar to, ka konkrētai iekārtai pēc minētā datuma ir palielinājusies atjaunojamo enerģijas avotu ražošanas jauda.
- (24) Pieredze liecina, ka pārskatāmu noteikumu trūkums, kā arī neefektīva dažādu atļauju piešķiršanas iestāžu koordinācija kavē atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu. Tādēļ valstu, reģionālajām un vietējām iestādēm jāņem vērā atjaunojamo enerģijas avotu nozares īpašā struktūra, kad tās pārskata administratīvās procedūras, saskaņā ar kurām tās piešķir atļaujas būvēt un ekspluatēt iekārtas, kas no atjaunojamiem enerģijas avotiem ražo elektroenerģiju, apkurei un dzesēšanai izmantojamo enerģiju vai degvielu. Jāoptimizē administratīvās apstiprināšanas procedūras, nosakot precīzus termiņus iekārtām, kurās izmanto no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūto enerģiju. Jāpieņem plānošanas noteikumi un norādījumi, lai ņemtu vērā rentablu un videi labvēlīgu elektroenerģijas, apkurei un dzesēšanai izmantojamās atjaunojamās enerģijas ražošanas aprīkojumu.
- (25) Valsts tehniskajām specifikācijām un citām prasībām, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīva 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā¹², un kuras attiecas, piemēram, uz kvalitāti, pārbaudes metodēm un lietošanas noteikumiem, nevajadzētu radīt šķēršļus atjaunojamās enerģijas aprīkojuma un sistēmu tirdzniecībā. Tādēļ atjaunojamajiem enerģijas avotiem paredzētajās atbalsta shēmās nebūtu jānosaka valsts tehniskās specifikācijas, kas atšķiras no pašreizējiem Eiropas standartiem vai pieprasa konkrētai iestādei vai konkrētā vietā apstiprināt vai pārbaudīt atbalsta shēmā ietverto aprīkojumu vai sistēmas.
- (26) Valsts un reģionālajā mērogā pieņemtie noteikumi un saistības par obligātajām prasībām atjaunojamās enerģijas lietošanai jaunās un uzlabotās ēkās ir sekmējuši atjaunojamās enerģijas izmantošanu. Šādi pasākumi Eiropā jāsekmē plašākā mērogā, vienlaikus veicinot izmantot energoefektīvākas atjaunojamās enerģijas ierīces, ko panāk, izstrādājot attiecīgos kodeksus un noteikumus.
- (27) Lai rosinātu atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu, jālikvidē informācijas un apmācības kursu trūkums, jo īpaši apkures un dzesēšanas sistēmu jomā.

¹² OV L 204, 21.7.1998.

- (28) Ir vajadzīga saskaņota pieeja, lai izstrādātu pienācīgus apmācības kursus un sertifikācijas sistēmas maza izmēra atjaunojamo energoresursu aprīkojuma uzstādīšanas speciālistiem, lai novērstu tirgus traucējumus un patērētājus nodrošinātu ar kvalitatīviem produktiem un pakalpojumiem. Dalībvalstīm savstarpēji jāatzīst pārējās valstīs spēkā esošās sertifikācijas sistēmas, un tādējādi to pamatā jābūt saskaņotu principu minimumam, ņemot vērā Eiropas tehnoloģiju standartus, kā arī pašreizējos apmācības kursus un kvalifikācijas sistēmas, kas paredzētas atjaunojamo enerģijas avotu aprīkojuma uzstādīšanas speciālistiem. Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīva 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu¹³ aizvien jāattiecinā uz jautājumiem, kas nav ietverti šajā direktīvā, piemēram, to aprīkojuma uzstādīšanas speciālistu profesionālās kvalifikācijas atzīšana, kas nav sertificēti kādā dalībvalstī.
- (29) Lai arī Direktīvā 2005/36/EK ir noteiktas prasības par savstarpēju profesionālo kvalifikāciju, tostarp par arhitektu kvalifikācijas atzīšanu, vēl ir jānodrošina, ka arhitekti un plānotāji savos plānos un projektos pareizi ņem vērā to, kā tiks izmantota no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtā enerģija. Tādēļ dalībvalstu pienākums ir sniegt precīzus norādījumus. Tas jāveic, neskarot Direktīvas 2005/36/EK noteikumus un jo īpaši tās 46. un 49. panta noteikumus.
- (30) Tādām izmaksām, kas rodas, lai jaunus ražotājus, kas ražo elektroenerģiju no atjaunojamiem enerģijas avotiem, iekļautu elektroapgādes tīkla, jābūt objektīvām, atklātām un nediskriminējošām, un pienācīgi jāņem vērā ieguvums, ko tīklam dod tajā iekļautie ražotāji.
- (31) Atsevišķos apstākļos nav iespējams pilnībā nodrošināt no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtās elektroenerģijas pārvadi un tirdzniecību, neietekmējot elektrotīkla sistēmas uzticamību un drošumu. Šādos apstākļos var būt lietderīgi šādām procedūrām piešķirt finansiālu kompensāciju.
- (32) Ar Direktīvu 2001/77/EK noteica sistēmu, ar ko paredz elektrotīklā iekļaut no atjaunojamajiem enerģijas avotiem iegūto elektroenerģiju. Taču dalībvalstu faktiski sasniegtā integrācijas pakāpe ir atšķirīga. Šā iemesla dēļ sistēma ir jānostiprina, turklāt regulāri ir jāpārskata tās piemērošana valstīs.
- (33) Savstarpēji savienojumi starp valstīm vienkāršo no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas elektroenerģijas integrēšanu elektrotīklā. Tāpat kā izlīdzināšanas dažādība, arī savstarpēji savienojumi var samazināt līdzsvarošanas izmaksas, rosināt patiesu konkurenci, kas izraisītu cenu pazemināšanos, un atbalstīt tīklu attīstību. Turklāt pārvades jaudas sadale un optimāla izmantošana varētu palīdzēt novērst pārmērīgu jaunu objektu būvniecību.
- (34) Biodegvielas ražošanai jābūt saudzīgai pret vidi. Biodegvielai, ko izmanto šajā direktīvā noteikto mērķu izpildei un par kuru saņem līdzekļus no valsts atbalsta shēmām, jāatbilst vides ilgtspējības kritērijiem.

¹³ OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

- (35) Vides ilgtspējības kritēriju ieviešana biodegvielai nenodrošinās mērķa sasniegšanu, ja tās rezultātā tiks ražoti produkti, kas neatbilst kritērijiem un citādi tiktu izmantoti kā biodegviela tā vietā, lai tos izmantotu kā bioloģisko šķidro kurināmo apkures vai elektroenerģijas jomā. Šā iemesla dēļ vides ilgtspējības kritēriji jāpiemēro arī bioloģiskajam šķidrajam kurināmajam kopumā.
- (36) Eiropadome 2007. gada marta sanāsmē Briselē aicināja Komisiju iesniegt priekšlikumu vispārējai direktīvai par visu atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu, kurā varētu ietvert kritērijus un noteikumus, lai nodrošinātu ilgtspējīgu nodrošinājumu un bioenerģijas izmantošanu. Šiem kritērijiem jāveido saskaņota daļa plašākā shēmā, kas attiecas ne tikai uz biodegvielu, bet arī uz bioloģisko šķidro kurināmo. Tādēļ šādi ilgtspējības kritēriji jāietver šajā direktīvā. Lai novērstu papildu izmaksas uzņēmumiem un pretrunas vides jomā, kas būtu saistītas ar nekonekventu pieeju, ir jāsaskaņo šajā direktīvā un Direktīvā 98/70/EK attiecībā uz biodegvielu noteiktie ilgtspējības kritēriji. Turklāt Komisijai 2010. gadā ir jāizvērtē, vai jāiekļauj citi biomasas izmantošanas veidi.
- (37) Ja ar oglekli bagātīgu augsni vai augu segu pārveido, lai audzētu biodegvielu un bioloģiskā šķidrā kurināmā izejvielas, daļa no uzglabātā oglekļa parasti nokļūst atmosfērā, veidojot oglekļa dioksīdu. Šāda siltumnīcefekta gāzu negatīvā ietekme var atsevišķos gadījumos būtiski samazināt biodegvielas vai bioloģiskā šķidrā kurināmā pozitīvo ietekmi. Tādēļ, aprēķinot siltumnīcefekta gāzes emisiju ietaupījumu, ko iegūst izmantojot biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo, jāņem vērā viss kopējā oglekļa emisija, kas izriet no šādas darbības. Tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu, ka siltumnīcefekta gāzes emisiju ietaupījuma aprēķinā ņem vērā kopējās oglekļa emisijas, kas saistītas ar biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā izmantošanu.
- (38) Lai uzņēmējiem nevajadzētu veikt lieku un aprūtināšu izpēti un lai nepieļautu ar oglekli piesātinātas augsnes pārveidošanu, kas vēlāk izrādītos neatbilstoša biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā izejvielu ražošanai, biodegvielu un bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošanai nav jāpārveido augsne, kurā, ņemot vērā steidzamos pasākumus cīņā ar klimata pārmaiņām, oglekļa koncentrācijas samazināšanos nevar saprātīgā laikposmā kompensēt ar siltumnīcefekta gāzu ietaupījumu, ko iegūst izmantojot biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo. Ņemot vērā oglekļa krājumu rezerves visā pasaulē, ir secināts, ka šajā kategorijā jāietver mitrāji un pastāvīgas mežaudzes.
- (39) Šajā direktīvā paredzētie atvieglojumi biodegvielai un bioloģiskajam šķidrajam kurināmajam, kā arī visā pasaulē pieaugošais pieprasījums pēc biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā nedrīkst veicināt bioloģiski daudzveidīgu platību iznīcināšanu. Šie izsmeļamie avoti, kas dažādos starptautiskos dokumentos ir atzīti par vērtīgiem visai cilvēcei, ir jāsaglabā. Turklāt patērētāji Kopienā no morāles viedokļa uzskatītu par nepieņemamu to, ka biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā intensīva izmantošana varētu izraisīt bioloģiski daudzveidīgas zemes iznīcināšanu. Šo iemeslu dēļ jāparedz kritēriji, nodrošinot, ka biodegviela un bioloģiskais šķidrā kurināmais atbilst atvieglojumiem tikai tad, ja var garantēt, ka to izcelsme nav bioloģiski daudzveidīga zeme. Izvēlētajos kritērijos mežu uzskata par bioloģiski daudzveidīgu, ja tajā netiek veikta ievērojama cilvēka darbība (saskaņā ar definīciju, ko izmanto Apvienoto Nāciju Pārtikas un lauksaimniecības organizācija, Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisija un ministru konference par mežu

aizsardzību Eiropā¹⁴) vai ja to aizsargā valsts likumi dabas aizsardzības nolūkos. Turklāt, ņemot vērā ievērojamo bioloģisko dažādību atsevišķās pļavās, ir jānosaka, ka biodegviela, kas ražota no izejvielām, kuru izcelsme ir šādas vietas, nevar pretendēt uz šajā direktīvā paredzētajiem atvieglojumiem. Komisijai jānoteic pienācīgi kritēriji un/vai ģeogrāfiskais apvidus, lai pļavas, kurās valda liela bioloģiskā dažādība, definētu saskaņā ar pieejamajiem svarīgākajiem zinātniskajiem pierādījumiem un attiecīgajiem starptautiskajiem noteikumiem.

- (40) Ja biodegviela un bioloģiskais šķidrās kurināmais ir ražots no izejvielām, kuras iegūtas ES, tam ir arī jāatbilst ES vides prasībām lauksaimniecībai. Šādu kritēriju piemērošana importam no trešām valstīm ir administratīvi un tehniski neiespējama.
- (41) Vides ilgtspējības kritēriji būs efektīvi tikai tad, ja tie mainīs tirgus dalībnieku rīcību. Tirgus dalībnieki rīkosies citādi, ja biodegvielai un bioloģiskajam šķidrajam kurināmajam, kas atbilst kritērijiem, (atšķirībā no degvielas, kura neatbilst kritērijiem) tiks paredzēts uzcenojums. Saskaņā ar masas bilances metodi, ko izmanto atbilstības kontrolei, pastāv fiziska saikne starp to biodegvielu un bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošanu, kas atbilst kritērijiem, un biodegvielu un bioloģiskā šķidrā kurināmā patēriņu Kopienā, kas nodrošina pienācīgu piegādes un pieprasījuma attiecību, kā arī uzcenojumu, kas ir lielāks nekā sistēmās, kur šādas saiknes nav. Tādēļ, lai nodrošinātu, ka biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo, kas atbilst vides ilgtspējības kritērijiem, var pārdot par augstāku cenu, saglabājot sistēmas integritāti un vienlaikus nozarē neradot nesaprātīgu slogu, jāizmanto masu bilances sistēma, lai kontrolētu atbilstību. Tomēr jāizvērtē citi verificācijas paņēmieni.
- (42) Kopienas interesēs ir veicināt daudzpusēju un divpusēju nolīgumu noslēgšanu, izveidot brīvprātīgas starptautiskās vai valstu sistēmas, kurās noteikti standarti ilgtspējīgas biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošanai, kā arī pārbaudīt, vai biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošana atbilst minētajiem standartiem. Šā iemesla dēļ jāizstrādā noteikumi par to, ka šādi nolīgumi vai sistēmas nodrošina ticamus pierādījumus un datus un atbilst attiecīgajiem ticamības, pārredzamības un neatkarīga audita standartiem.
- (43) Jāizstrādā precīzi noteikumi biodegvielas, bioloģiskā šķidrā kurināmā un to fosila degvielas salīdzināmo lielumu siltumnīcefekta gāzu emisiju aprēķināšanai.
- (44) Aprēķinot siltumnīcefekta gāzu emisijas, ko radījusi degvielas ražošana un izmantošana, jāņem vērā blakusprodukti. Politikas analīzes nolūkos piemērota ir aizstāšanas metode. Aizstāšanas metode neatbilst tā regulējuma mērķiem, kas attiecas uz individuāliem uzņēmējiem un individuāliem degvielas sūtījumiem. Šajos gadījumos vispiemērotākā metode enerģijas piešķiršanas metode, jo to ir viegli īstenot, prognozēt laika gaitā, tā samazina neproduktīvus atvieglojumus un sniedz rezultātus, kuri kopumā ir salīdzināmi ar to rezultātu virkni, ko sniedz aizstāšanas metode. Politikas analīzes vajadzībām Komisijai ziņojumā jāietver arī tie rezultāti, kas iegūti, izmantojot aizstāšanas metodi.

¹⁴ Mērena klimata mežu un boreālo mežu resursu novērtējums (2000); Ministru konference par mežu aizsardzību Eiropā (2003).

- (45) Lai novērstu nesamērīgu administratīvo slogu, ir jānosaka standartvērtību saraksts kopējām biodegvielas ražošanas metodēm. Attiecībā uz biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo vienmēr jābūt jāspēj šajā sarakstā noteikto siltumnīcefekta gāzu ietaupījuma daudzumu. Ja ražošanas paņēmiena radītā siltumnīcefekta gāzes ietaupījuma standartvērtība ir zemāka par pieprasīto siltumnīcefekta gāzu ietaupījuma minimālo vērtību, ir jāpieprasa ražotājiem, kuri vēlas pierādīt atbilstību minētajai minimālajai vērtībai, pierādīt, ka faktiskās ražošanas procesa emisijas ir zemākas par tām, kuras izmantotas standartvērtību aprēķināšanai.
- (46) Lai neveicinātu izejvielu audzēšanu biodegvielai un bioloģiskajam šķidrajam kurināmajam vietās, kur tas izraisītu liela apjoma siltumnīcefekta gāzu emisijas, standartvērtību izmantošana audzēšanā ir jāizmanto tikai tajos reģionos, kur šādas sekas ir izslēgtas.
- (47) Komisijai līdz 2010. gadam jāveic to prasību analīze, kuras attiecas uz tādas biomasas enerģijas izmantošanas ilgtspējības shēmu, kas nav biodegviela un bioloģiskais šķidrās kurināmais, ņemot vērā vajadzību pārvaldīt biomasas resursus ilgtspējīgā veidā.
- (48) Lai sasniegtu 10% biodegvielas īpatsvaru, jānodrošina, ka tirgū tiek laista dīzeļdegviela ar augstāku biodīzeļdegvielas piemaisījumu, nekā noteikts standartā EN590/2004.
- (49) Lai nodrošinātu, ka biodegviela, kurā ir dažādas izejvielas, kļūtu ekonomiski rentabla, valsts normatīvajos aktos par biodegvielu jāiestrādā papildu noteikumi.
- (50) Regulāri jāiesniedz ziņojumi, lai nodrošinātu, ka uzmanību nepārtraukti velta atjaunojamo enerģijas avotu attīstībai valstu un Kopienas mērogā.
- (51) Par atbalsta pasākumiem, ko veic saskaņā ar šo direktīvu un kas ir valsts atbalsts Līguma 87. panta nozīmē, jāziņo Komisijai, kurai tie jāapstiprina pirms to īstenošanas saskaņā ar Līguma 88. panta 3. punktu. Saskaņā ar šo direktīvu Komisijai sniegtā informācija neatbrīvo dalībvalstis no paziņošanas pienākuma saskaņā ar Līguma 88. panta 3. punktu.
- (52) Izstrādājot atbalsta shēmas, dalībvalstis var veicināt tās biodegvielas izmantošanu, kura sniedz papildu ieguvumus, tostarp ieguvumus no dažādošanas, ko nodrošina, no vienas puses, biodegviela, kas ražota no atkritumiem, atlikumiem, nepārtikas celulozes materiāla un lignocelulozes materiāla, pienācīgi ņemot vērā dažādas izmaksas, ko radījusi enerģijas ražošana no tradicionālajām biodegvielām un, no otras puses, no biodegvielas, kas nodrošina papildu ieguvumus. Dalībvalstis var veicināt ieguldījumus atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju attīstībā, kurām vajadzīgs laiks, lai tās kļūtu konkurētspējīgas.
- (53) Tā kā šajā direktīvā 15. līdz 17. pantā paredzēto pasākumu sākotnējais mērķis ir nodrošināt pareizu iekšējā tirgus darbību, saskaņojot noteikumus par ilgtspējību, kuri jāizpilda attiecībā uz biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo konkrētu iemeslu dēļ, un tādējādi dalībvalstu starpā atvieglot tās biodegvielas un bioloģiskā šķidrās kurināmā tirdzniecību, kuri atbilst minētajiem noteikumiem, to pamatā jābūt Līguma 95. pantam. Tā kā visu citu šajā direktīvā noteikto pasākumu sākotnējais mērķis ir vides aizsardzība, to pamatā ir Līguma 175. panta 1. punkts.

- (54) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību¹⁵.
- (55) Jo īpaši jāpiešķir Komisijai pilnvaras pielāgot metodiskos principus un vērtības, kas vajadzīgas, lai novērtētu, vai vides ilgtspējības kritēriji ir izpildīti attiecībā uz biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo, kā arī pielāgot degvielas siltumietilpību tehniskajam un zinātniskajam progresam. Ņemot vērā to, ka šie pasākumi ir vispārīgi un paredzēti, lai grozītu šīs direktīvas nebūtiskus elementus un papildinātu to ar metodoloģiskiem principiem un vērtībām, tie jāpieņem saskaņā ar regulatīvo kontroles procedūru, kas noteikta Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā.
- (56) Direktīvas 2001/77/EK un Direktīvas 2003/30/EK noteikumi, kas pārklājas ar šīs direktīvas noteikumiem, jāsvītro tieši pirms tās transponēšanas. Noteikumi, kas attiecas uz 2010. gadam paredzētajiem mērķiem un ziņojumiem, paliek spēkā līdz 2011. gada beigām. Tādēļ ir jāveic grozījumi attiecīgi Direktīvā 2001/77/EK un Direktīvā 2003/30/EK.
- (57) Tā kā dalībvalstis pašas nevar pilnībā sasniegt vispārīgos mērķus, proti, 20% atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvaru Kopienas kopējā energopatēriņā un 10% biodegvielas īpatsvara katras dalībvalsts transporta naftas un dīzeļdegvielas patēriņā līdz 2020. gadam, ņemot vērā pasākuma mērogu, tos labāk iespējams sasniegt Kopienas līmenī; Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šī direktīva paredz tikai to, kas vajadzīgs minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants
Darbības joma

Ar šo direktīvu izveido vienotu sistēmu no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanai. Tajā paredz obligātos mērķus no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas kopējā īpatsvara sasniegšanai elektroenerģijas patēriņā, kā arī mērķi šādas enerģijas īpatsvaram transporta nozarē. Tajā izklāsta noteikumus par izcelsmes apliecinājumiem, administratīvajām procedūrām un pieslēgumu elektrotīklam saistībā ar enerģiju, kas iegūta no atjaunojamiem enerģijas avotiem. Tajā nosaka vides ilgtspējības kritērijus biodegvielām un bioloģiskajam šķidrajam kurināmajam.

2. pants
Definīcijas

Šajā direktīvā ir spēkā Direktīvas 2003/54/EK definīcijas.

Piemēro arī šādas definīcijas:

¹⁵ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

- (a) „*enerģija, kas iegūta no atjaunojamiem enerģijas avotiem*” ir atjaunojamie nefosilie enerģijas avoti: vēja, saules, ģeotermālā, viļņu, plūdmaiņu enerģija, hidroenerģija un biomasas enerģija; atkritumu poligonu un notekūdeņu attīrīšanas iekārtu gāzes un biogāzes.
- (b) „*biomasa*” ir lauksaimniecības, mežsaimniecības un ar to saistīto nozaru produktu, atkritumu un atlieku bioloģiski noārdāmās frakcijas (tostarp augu un dzīvnieku izcelsmes vielas), kā arī bioloģiski noārdāmās rūpniecības un sadzīves atkritumu frakcijas;
- (c) „*galīgais elektroenerģijas patēriņš*” ir energoresursi, ko elektroenerģijas izmantošanas nolūkos piegādā ražošanas nozarei, transporta nozarei, mājsaimniecībām, pakalpojumu, lauksaimniecības, mežsaimniecības un zivsaimniecības nozarei; tostarp elektroenerģijas un apkures patēriņš, kas enerģētikas nozarē izmantots elektroenerģijas un apkures ražošanai, kā arī elektroenerģijas padeves pārtraukumi un apkures sadale;
- (d) „*centralizētā siltumapgāde vai dzesēšana*” ir termiskās elektroenerģijas sadale tvaika, karsta ūdens vai atdzesētu šķidrums veidā, izmantojot tīklu, no centrālā elektroenerģijas ražošanas avota uz daudzām ēkām telpu vai rūpnieciskai apkurei vai dzesēšanai;
- (e) „*bioloģiskais šķidrās kurināmais*” ir šķidrā degviela, ko izmanto enerģijas ražošanai un iegūst no biomasas;
- (f) „*biodegvielas*” ir šķidrā vai gāzveida degviela, ko izmanto transporta nozarē un iegūst no biomasas;
- (g) „*izcelsmes apliecinājums*” ir elektroniska formāta dokuments, ko izmanto par pierādījumu, ka attiecīgo enerģijas apjomu ražoja, izmantojot atjaunojamās enerģijas avotus;
- (h) „*atbalsta shēma*” ir shēma, kas radusies dalībvalsts tirgus intervences rezultātā, kas palīdz enerģijai, kas iegūta no atjaunojamiem enerģijas avotiem, iegūt tirgus daļu, samazinot šādas enerģijas ražošanas izmaksas, palielinot tās pārdošanas cenu vai šādas enerģijas iegādes apjomu, izmantojot atjaunojamās enerģijas izmantošanas pienākumu vai citā veidā;
- (i) „*atjaunojamās enerģijas izmantošanas pienākums*” ir valsts atbalsta shēma, kurā enerģijas ražotājiem pieprasīts ražot attiecīgu no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas daudzumu, kurā enerģijas piegādātājiem pieprasīts piegādēt ietvert attiecīgu no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas daudzumu, vai pieprasīts enerģijas patērētājiem izmantot attiecīgu no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas daudzumu.

3. pants

No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas izmantošanas mērķi

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas īpatsvars 2020. gada galīgajā enerģijas patēriņā ir vismaz tās kopējais mērķis minētajam gadam attiecībā uz enerģijas īpatsvaru, kas iegūta no atjaunojamiem enerģijas avotiem, kā norādīts I pielikuma tabulas trešajā ailē.
2. Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtās enerģijas īpatsvars ir vienāds vai lielāks par to, kas norādīts I pielikuma B daļas indikatīvajā līknē.
3. Katra dalībvalsts nodrošina, ka no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas īpatsvars transporta nozarē 2020. gadā ir vismaz 10% no galīgā enerģijas patēriņa transporta nozarē attiecīgajā dalībvalstī.

Pirmā punkta vajadzībām aprēķinot kopējo patērēto enerģijas daudzumu transporta nozarē, neņem vērā naftas produktus, kas nav benzīns un dīzeļdegviela.

4. pants

Valstu rīcības plāni

1. Katra dalībvalsts pieņem valsts rīcības plānu.

Valstu rīcības plānos izklāsta dalībvalstu mērķus no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas īpatsvaram 2020. gadā transporta, elektroenerģijas, apkures un dzesēšanas jomā, kā arī atbilstošus pasākumus, kuri jāveic, lai sasniegtu minētos mērķus, tostarp valstu politikas, kurās jāparedz attīstīt pieejamos biomasas resursus un mobilizēt jaunus biomasas resursus dažādei lietošanai, kā arī pasākumus, kuri jāveic, lai izpildītu 12. līdz 17. pantā noteiktās prasības.
2. Dalībvalstis vēlākais līdz 2010. gada 31. martam informē Komisiju par valsts rīcības plānu.
3. Dalībvalsts, kuras no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas īpatsvars iepriekšējo pēdējo divu gadu laikā ir zemāks, nekā norādīts 1. pielikuma B daļā minētajā orientējošajā shēmā, vēlākais līdz nākamā gada 30. jūnijam iesniedz Komisijai jaunu valsts rīcības plānu, kurā izklāstīti atbilstoši pasākumi, lai nodrošinātu, ka nākotnē no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas īpatsvars būtu vienāds vai lielāks par to, kas norādīts I pielikuma B daļas indikatīvajā līknē.

5. pants

No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas īpatsvara aprēķināšana

1. Galīgo no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas patēriņu katrā dalībvalstī aprēķina kā turpmāk minēto rādītāju summu:
 - (a) no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas elektroenerģijas galīgais patēriņš;

- (b) apkurei un dzesēšanai izmantotās no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas galīgais patēriņš; kā arī,
- (c) no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas galīgais patēriņš transporta nozarē.

Gāzi, elektroenerģiju un ūdeņradi, ko iegūst no atjaunojamiem enerģijas avotiem, ņem vērā tikai vienu reizi 1. punkta a) apakšpunktā vai 1. punkta b) apakšpunktā, vai 1. punkta c) apakšpunktā, lai aprēķinātu no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas īpatsvaru galīgajā patēriņā.

Biodegvielas un bioloģiskais šķidrās kurināmais, kas neatbilst 15. pantā noteiktajiem vides ilgtspējības kritērijiem, nav jāņem vērā.

2. Dalībvalstis var Komisijai lūgt 1. punktā ņemt vērā to teritorijā notiekošo atjaunojamās enerģijas ražošanas iekārtu ilgstošu būvniecību saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

- (a) atjaunojamās enerģijas ražošanas iekārtas būvniecība jāuzsāk līdz 2016. gadam;
- (b) atjaunojamās enerģijas ražošanas iekārtas ražošanas jaudai jābūt vienādai vai lielākai par 5000 MW;
- (c) nedrīkst sniegt iespēju uzsākt iekārtas ekspluatāciju līdz 2020. gadam;
- (d) jāsniedz iespēja uzsākt iekārtas ekspluatāciju līdz 2022. gadam;

Komisija lemj, kādas korekcijas veikt attiecīgās dalībvalsts galīgajā enerģijas patēriņā 2020. gadam, ņemot vērā būvniecības izpildes pakāpi, iekārtai nodrošināto finansiālā atbalsta apjomu, kā arī atjaunojamās enerģijas apjomu, ko vidēji gadā ražos iekārta, tiklīdz tā būs pabeigta.

Rīkojoties saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru, Komisija izstrādā šā nosacījuma īstenošanas noteikumus vēlākais līdz 2012. gada 31. decembrim.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka nepārvaramas varas apstākļu dēļ nav iespējams sasniegt no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas īpatsvaru galīgajā enerģijas patēriņā 2020. gadam, kā noteikts I pielikuma tabulas trešajā slejā, tā paziņo to Komisijai pēc iespējas ātrāk. Komisija pieņem lēmumu par to, vai ir pierādīti nepārvaramas varas apstākļi, un attiecīgā gadījumā nolemj, kādas korekcijas tiks veiktas dalībvalsts no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas galīgajā patēriņā 2020. gadam.

4. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā galīgais no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas elektroenerģijas patēriņš ir dalībvalstī no atjaunojamiem enerģijas avotiem ražotās elektroenerģijas daudzums, kas koriģēts saskaņā ar 10. pantu, izslēdzot to elektroenerģijas daudzumu, kas iegūts no sūkņu hidroakumulācijas elektrostacijām, izmantojot ūdeni, kas iepriekš bijis sūknēts kalnup.

Attiecībā uz jaukta kurināmā iekārtām, kurās izmanto atjaunojamus un tradicionālos enerģijas avotus, ņem vērā tikai no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas elektroenerģijas daļu. Aprēķināšanas nolūkos ieguldījumu no katra enerģijas avota aprēķina, pamatojoties uz tā enerģijas saturu.

Hidroenerģijas centrālē ražoto elektroenerģiju ņem vērā saskaņā ar II pielikumā minēto normalizācijas formulu.

5. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā galīgais no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas apkurei un dzesēšanai izmantotās enerģijas patēriņš ir no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas patēriņš, ko apkures un dzesēšanas nolūkos piegādā ražošanas nozarei, transporta nozarei, māsaimniecībām, pakalpojumu, lauksaimniecības, mezsaimniecības un zivsaimniecības nozarei, tostarp no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas centralizētajai siltumapgādei vai dzesēšanai izmantotais enerģijas patēriņš, kas koriģēts saskaņā ar 10. pantu.

Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā ņem vērā termālo enerģiju, ko ražo siltumsūkņi, izmantojot ģeotermālo enerģiju no zemes vai ūdens. Termālo enerģiju, ko ražo siltumsūkņi, izmantojot apkārtējā gaisa siltumenerģiju, ņem vērā 1. punkta b) apakšpunktā, ja šādu siltumsūkņu energoefektivitāte atbilst minimālajām prasībām par ekomarķējumu, kuras noteiktas atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1980/2000, vajadzības gadījumā, jo īpaši Lēmumā 2007/742/EK noteiktajām lietderības koeficienta minimālajām prasībām, kas pārskatītas saskaņā ar minēto regulu.

Termālo enerģiju, ko ražo pasīvās enerģijas sistēmas, ar kuru starpniecību zemāks enerģijas patēriņš ir sasniegts pasīvā veidā, izmantojot ēku konstrukciju vai siltumenerģiju, kas iegūta no neatjaunojamiem enerģijas avotiem, neņem vērā šā panta 1. punkta b) apakšpunktā.

6. To transporta degvielu enerģijas saturs, kuras minētas III pielikumā, izmanto, kā norādīts minētajā pielikumā. III pielikumā var veikt izmaiņas, lai to pielāgotu tehniskajam un zinātniskajam progresam. Šādu pasākumu, kas paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 21. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.
7. No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas īpatsvars ir galīgais no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtais enerģijas patēriņš, kas dalīts ar galīgo no visiem enerģijas avotiem iegūto enerģijas patēriņu un izteikts procentos.
8. Metodika un definīcijas, kuras izmanto, lai aprēķinātu no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas īpatsvaru, ir noteiktas Regulā (EK) Nr. XXXX/XX par enerģijas datu statistiku¹⁶.

¹⁶ [Regula par enerģijas statistiku].

9. Elektroenerģiju, kas iegūta no atjaunojamiem enerģijas avotiem trešās valstīs, ņem vērā tikai tadēļ, lai novērtētu atbilstību šīs direktīvas prasībām attiecībā uz valstu mērķiem, ja:
- (a) to patērē Kopienas teritorijā;
 - (b) elektroenerģiju ražo iekārta, ko sāka ekspluatēt pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas; kā arī,
 - (c) par to izsniedz tādu izcelsmes apliecinājumu, kas ietilpst izcelsmes apliecinājumu sistēmā, kura ir līdzvērtīga šajā direktīvā noteiktajai sistēmai.

6. pants

No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas elektroenerģijas, apkurei un dzesēšanai izmantotās enerģijas izcelsmes apliecinājumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas elektroenerģijas izcelsmi, kā arī apkurei un dzesēšanai izmantotās enerģijas izcelsmi, kas iegūta no atjaunojamiem enerģijas avotiem iekārtās, kuru jauda ir vismaz 5 MW_{th}, var apliecināt šīs direktīvas nozīmē.

Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka izcelsmes apliecinājumu izsniedz, atbildot uz pieprasījumu, ko iesniedzis atjaunojamās enerģijas ražotājs. Izcelsmes apliecinājumam atbilst standarta rādītājs — 1 MWh. Par katru saražotās enerģijas MWh izsniedz ne vairāk kā vienu izcelsmes apliecinājumu.

2. Izcelsmes apliecinājumus izsniegs, nodos un atceļ elektroniskā veidā. Tie būs precīzi, ticami un aizsargāti pret krāpšanu.

Izcelsmes apliecinājumā obligāti precizē:

- (a) enerģijas avotu, no kura enerģija tika iegūta, un ražošanas sākuma un beigu datumus;
 - (b) to, vai izcelsmes apliecinājums attiecas uz:
 - (i) elektroenerģiju, vai
 - (ii) apkurei un/vai dzesēšanai izmantoto enerģiju;
 - (c) enerģijas ražošanas iekārtas nosaukumu, atrašanās vietu, veidu un jaudu, kā arī datumu, kurā sāka iekārtas ekspluatāciju;
 - (d) izsniegšanas datumu un valsti, kā arī unikālo identifikācijas numuru;
 - (e) iekārtai piešķirtā ieguldījuma atbalsta veidu un apjomu.
3. Dalībvalstis atzīst citu dalībvalstu izsniegtos izcelsmes apliecinājumus saskaņā ar šo direktīvu. Gadījumā, ja dalībvalsts atsakās atzīt izcelsmes apliecinājumu, tas jāpamato ar objektīviem, pārredzamiem un nediskriminējošiem kritērijiem.

Gadījumā, ja izcelsmes apliecinājums nav atzīts, Komisija var pieņemt lēmumu, ar kuru attiecīgajai dalībvalstij pieprasa atzīt attiecīgo izcelsmes apliecinājumu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka visus izcelsmes apliecinājumus, kuri jāizsniedz attiecībā uz atjaunojamo enerģiju, kas ražota attiecīgajā kalendārajā gadā, izsniedz vēlākais trīs mēnešus pēc attiecīgā gada beigām.

7. pants

Kompetentās iestādes un izcelsmes apliecinājumu reģistri

1. Katra dalībvalsts izraugās atsevišķu kompetento iestādi, kas veic šādus uzdevumus:
 - (a) izveido un pastāvīgi atjaunina izcelsmes apliecinājumu valsts reģistru;
 - (b) izsniedz izcelsmes apliecinājumus;
 - (c) reģistrē visus izcelsmes apliecinājumu nodošanas gadījumus;
 - (d) atceļ izcelsmes apliecinājumus;
 - (e) publicē gada pārskatu par izsniegto izcelsmes apliecinājumu skaitu, par to izcelsmes apliecinājumu skaitu, kas nodots vai saņemts no katras atsevišķas citas kompetentās iestādes, kā arī par atcelto izcelsmes apliecinājumu skaitu.
2. Kompetentā iestāde neveic nekādas darbības, kas attiecas uz enerģijas ražošanu, tirdzniecību, piegādi vai sadali.
3. Izcelsmes apliecinājumu valsts reģistrā ietver izcelsmes apliecinājumus, kas pieder katrai personai. Izcelsmes apliecinājums vienlaikus var būt reģistrēts tikai vienā reģistrā.

8. pants

Atcelšanai paredzēto izcelsmes apliecinājumu iesniegšana

1. Izcelsmes apliecinājumu, kas atbilst attiecīgās enerģijas vienībai, iesniedz atcelšanai kompetentajai iestādei, kas izraudzīta saskaņā ar 7. pantu, ja:
 - (a) elektroenerģijas vienības ražošanai no atjaunojamiem enerģijas avotiem vai apkurei vai dzesēšanai izmantojamās enerģijas vienības ražošanai no atjaunojamiem enerģijas avotiem iekārtā, kuras jauda ir vismaz 5 MW_{th}, piešķirts atbalsts, valsts regulētu tarifu maksājumu, prēmiju maksājumu, nodokļu samazinājumu vai tādu maksājumu veidā, kuri rodas no uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus, šādā gadījumā apliecinājumu iesniedz kompetentajai iestādei, ko izraudzījusi dalībvalsts, kura izveidoja atbalsta shēmu;

- (b) no atjaunojamiem enerģijas avotiem ražotās elektroenerģijas vienību vai apkurei vai dzesēšanai izmantotās enerģijas vienību, kas ražota no atjaunojamiem enerģijas avotiem iekārtā, kuras jauda ir vismaz 5 MW_{th}, ņem vērā, lai novērtētu, vai iestāde izpildījusi atjaunojamās enerģijas izmantošanas pienākumu; šādā gadījumā izcelsmes apliecinājumu iesniedz kompetentajai iestādei, ko izraudzījusi dalībvalsts, kas noteica izmantošanas pienākumu; vai
 - (c) enerģijas piegādātājs vai enerģijas patērētājs izvēlas lietot izcelsmes apliecinājumu, lai pierādītu atjaunojamās enerģijas īpatsvaru vai apjomu izmantotajos enerģijas veidos, nepieprasot ieguvumus, ko sniedz atbalsta shēma saskaņā ar a) un b) apakšpunktu; šajā gadījumā izcelsmes apliecinājumu iesniedz kompetentajai iestādei, ko izraudzījusi dalībvalsts, kurā patērēta tāda enerģija, kas ietver dažādus enerģijas veidus.
2. Ja operators saskaņā ar 1. punkta a) vai b) apakšpunktu kompetentajai iestādei ir iesniedzis vienu vai vairākus izcelsmes apliecinājumus, operators:
- (a) saskaņā ar 6. panta 1. punktu pieprasa izcelsmes apliecinājumus par visu turpmāko produkciju, ko ražos tajā pašā iekārtā no atjaunojamiem enerģijas avotiem;
 - (b) iesniedz minētos izcelsmes apliecinājumus atcelšanai tai pašai kompetentajai iestādei.
3. Izcelsmes apliecinājumus neiesniedz kompetentajai iestādei atcelšanas nolūkā, ja ir pagājis 1 gads no to izsniegšanas datuma.

9. pants

Izcelsmes apliecinājumu nodošana

1. Dalībvalstis, kuru no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas īpatsvars iepriekšējo pēdējo divu gadu laikā ir vienāds vai lielāks par to, kas norādīts I pielikuma B daļā orientējošajā shēmā, var pieprasīt saskaņā ar 7. pantu izraudzītās kompetentās iestādes atbilstīgi 8. panta 1. punktam nodot atcelšanai iesniegtos izcelsmes apliecinājumus citai dalībvalstij. Šādus izcelsmes apliecinājumus kompetentā iestāde saņēmējā dalībvalstī nekavējoties atceļ.
2. Dalībvalstis var nodrošināt iepriekšēju atļauju sistēmu, lai citās dalībvalstīs personām nodotu vai no tām saņemtu izcelsmes apliecinājumus, ja, gadījumā, kad šādas sistēmas nav, izcelsmes apliecinājumu nodošana attiecīgajai dalībvalstij vai to saņemšana no tās visticamāk mazinās to spēju nodrošināt drošu un līdzsvarotu enerģijas piegādi vai apdraudēs to vides mērķu sasniegšanu, kuri ir to atbalsta shēmas pamatā.

Dalībvalstis var nodrošināt iepriekšēju atļauju sistēmu, lai citās dalībvalstīs personām nodotu vai saņemtu no tām izcelsmes apliecinājumus, ja, gadījumā, kad šādas sistēmas nav, izcelsmes apliecinājumu nodošana visticamāk mazinās to spēju izpildīt 3. panta 1. punkta prasības vai nodrošināt, ka no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas īpatsvars ir vienāds vai lielāks par to, kas norādīts I pielikuma B daļas orientējošajā shēmā.

Iepriekšēju atļauju sistēma neveido patvaļīgu diskriminācijas līdzekli.

3. Saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti atbilstīgi 2. punktam, izcelsmes apliecinājumus var nodot personām dažādās dalībvalstīs, ja tie ir izsniegti attiecībā uz enerģiju, kas iegūta no atjaunojamiem enerģijas avotiem iekārtās, kuras sāka ekspluatēt pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.

Šādu izcelsmes apliecinājumu nodošanu var veikt kopā ar tās enerģijas nodošanu, uz kuru attiecas izcelsmes apliecinājums, vai to var veikt atsevišķi.

4. Dalībvalstis paziņo Komisijai par visām iepriekšēju atļauju sistēmām, kuras tās plāno ieviest saskaņā ar 2. punktu, un par visām ar tām saistītajām turpmākajām izmaiņām.

Šādu informāciju Komisija publicē.

5. Vēlākais līdz 2014. gada 31. decembrim atkarībā no pieejamās informācijas Komisija novērtē, kā tiek īstenoti šīs direktīvas noteikumi par izcelsmes apliecinājumu nodošanu dalībvalstu starpā, kā arī attiecīgās izmaksas un ieguvumus. Vajadzības gadījumā tā iesniedz priekšlikumus Eiropas Parlamentam un Padomei.

10. pants

Izcelsmes apliecinājumu atcelšanas sekas

Ja kompetentā iestāde atceļ izcelsmes apliecinājumu, ko tā pati nav izsniegusi, tad, lai novērtētu atbilstību šīs direktīvas prasībām attiecībā uz valstu mērķiem, ekvivalentu enerģijas daudzumu, kas iegūts no atjaunojamiem enerģijas avotiem:

- (a) atņem no vērā ņemtā enerģijas daudzuma, kas iegūts no atjaunojamiem enerģijas avotiem, attiecībā uz izcelsmes apliecinājumā norādītās enerģijas ražošanas gadu, novērtējot, vai dalībvalsts, kuras kompetentā iestāde izsniegusi izcelsmes apliecinājumu, panākusi atbilstību; kā arī,
- (b) pieskaita vērā ņemtās enerģijas daudzumam, kas iegūta no atjaunojamiem enerģijas avotiem, attiecībā uz izcelsmes apliecinājumā norādītās enerģijas ražošanas gadu, novērtējot, vai dalībvalsts, kuras kompetentā iestāde atcēlusi izcelsmes apliecinājumu, panākusi atbilstību.

11. pants

Jaudas palielinājumi

Šīs direktīvas 5. panta 9. punktā, 6. panta 2. punktā, 8. panta 2. punktā un 9. panta 3. punktā atjaunojamās enerģijas vienības, uz kurām attiecas iekārtas jaudas palielinājums, uzskata par vienībām, kas ražotas atsevišķā iekārtā, kuru sāk ekspluatēt brīdī, kad noticis jaudas palielinājums.

12. pants
Administratīvās procedūras, noteikumi un kodeksi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visi valsts noteikumi attiecībā uz atļauju izsniegšanas, sertificēšanas un licencēšanas procedūrām, kuras piemēro elektroenerģijas, apkurei un dzesēšanai izmantojamās elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamiem enerģijas avotiem, kā arī biomasas pārveidošanai par biodegvielu vai citiem enerģijas produktiem, ir samērīgi un vajadzīgi.

Dalībvalstis jo īpaši nodrošina, ka:

- (a) valstu, reģionālo un vietējo administratīvo iestāžu attiecīgie pienākumi, kuras atbild par atļauju izsniegšanas, sertificēšanas un licencēšanas procedūrām, ir skaidri definēti, un tajos noteikti precīzi termiņi plānošanas un būvniecības pieteikumu apstiprināšanai;
 - (b) administratīvās procedūras vienkāršo un ievieš attiecīgajā administratīvajā mērogā;
 - (c) noteikumi par atļauju izsniegšanu, sertificēšanu un licencēšanu ir objektīvi, pārredzami un nediskriminējoši, un tajos pilnībā ņem vērā atsevišķu atjaunojamo enerģiju tehnoloģiju īpatnības;
 - (d) izveido skaidrus norādījumus koordinēšanai administratīvo iestāžu starpā attiecībā uz termiņiem un plānošanas un atļauju pieteikumu saņemšanu un izskatīšanu;
 - (e) administratīvie maksājumi, ko iekasē no patērētājiem, plānotājiem, arhitektiem, celtniekiem, aprīkojuma un sistēmu uzstādītājiem un piegādātājiem, ir pārredzami un samērojami ar izmaksām;
 - (f) mazākiem projektiem nosaka mazāk apgrūtināšas atļauju izsniegšanas procedūras; kā arī,
 - (g) starpnieki izšķir strīdus, kas radušies starp pieteikumu iesniedzējiem un iestādēm, kuras atbildīgas par atļauju, sertifikātu un licenču izsniegšanu.
2. Dalībvalstis skaidri definē visas tehniskās specifikācijas, kuras jāievēro attiecībā uz atjaunojamās enerģijas aprīkojumu un sistēmām, lai gūtu labumu no atbalsta shēmām. Ja ir noteikti Eiropas standarti, tostarp ekomarkējums, enerģijas etiķetes un citas tehniskās atsauces sistēmas, ko izveidojušas Eiropas standartizācijas iestādes, šādas tehniskās specifikācijas nosaka, ņemot vērā minētos standartus. Šādās tehniskajās specifikācijās neparedz konkrētu vietu, kur sertificē aprīkojumu un sistēmas.
3. Dalībvalstis pieprasa vietējām un reģionālajām administratīvajām iestādēm apsvērt aprīkojuma un sistēmu uzstādīšanu no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas elektroenerģijas, apkurei un dzesēšanai izmantotās elektroenerģijas izmantošanai, kā arī centralizētai siltumapgādei un dzesēšanai, plānojot, projektējot, būvējot un atjaunojot rūpnieciskos vai dzīvojamos rajonus.

4. Dalībvalstu noteiktajos būvniecības noteikumos un kodeksos tās pieprasa visās jaunajās vai atjaunotajās ēkās izmantot obligātos no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas līmeņus. Jebkāds atbrīvojums no obligātajiem līmeņiem ir pārredzams, un tā pamatā ir kritēriji, kuri attiecas uz:
 - (a) ēkām, kurās izmanto pasīvo, zema līmeņa enerģiju, vai to neizmanto vispār; vai
 - (b) vietējiem ierobežojumiem attiecībā uz atjaunojamo enerģijas avotu pieejamību.
5. Attiecībā uz būvniecības noteikumiem un kodeksiem dalībvalstis veicina apkurei un dzesēšanai izmantotās atjaunojamās enerģijas sistēmu un aprīkojuma izmantošanu, kas ievērojami samazina enerģijas patēriņu. Dalībvalstis izmanto enerģijas marķējumus, ekomarķējumus vai citus atbilstošus sertifikātus, vai standartus, kas izstrādāti valsts vai Eiropas Savienības mērogā, ja tādi ir, lai rosinātu izmantot šādas sistēmas un aprīkojumu.

Attiecībā uz biomasu dalībvalstis veicina tādu tehnoloģiju pārveidi, kuru pārveides efektivitāte ir vismaz 85% dzīvojamajiem un tirdznieciskajiem lietojumiem un vismaz 70% rūpnieciskajiem lietojumiem.

Attiecībā uz siltumsūkņiem dalībvalstis veicina tādu siltumsūkņu izmantošanu, kuri atbilst obligātajām ekomarķējuma prasībām, kas noteiktas Lēmumā 2007/742/EK.

Attiecībā uz saules enerģiju dalībvalstis veicina tāda aprīkojuma un sistēmu izmantošanu, ar kurām panāk pārveides efektivitāti vismaz 35% procentu apmērā.

Šā punkta nolūkā novērtējot pārveides efektivitāti un sistēmu un aprīkojuma ievades/izvades koeficientu, dalībvalstis izmanto Kopienas procedūras, vai, ja tas nav iespējams, starptautiskās procedūras, ja tādas ir.

13. pants **Informācija un apmācība**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka informāciju par atbalsta pasākumiem dara pieejamu patērētājiem, celtniekiem, uzstādītājiem, arhitektiem un apkures, dzesēšanas un elektroaprīkojuma un sistēmu piegādātājiem un to transportlīdzekļu piegādātājiem, kuri ir savietojami ar augstas koncentrācijas biodegvielas šķīdumu vai tīras biodegvielas izmantošanu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka informāciju par neto ieguvumiem, rentabilitāti un energoefektivitāti, ko iegūst no aprīkojuma un sistēmām, kuras izmanto apkurei, dzesēšanai izmantojamās enerģijas un elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamiem enerģijas avotiem, dara pieejamu aprīkojuma vai sistēmas piegādātājs vai attiecīgās valsts kompetentās iestādes.
3. Dalībvalstis izstrādā sertificēšanas shēmas maza izmēra biomasas katlu un krāšņu, saules fotoelektrisko un termālo sistēmu un siltumsūkņu uzstādītājiem. Minēto shēmu pamatā ir IV pielikumā noteiktie kritēriji. Katra dalībvalsts atzīst sertifikāciju, par ko citas dalībvalstis vienojušās saskaņā ar minētajiem kritērijiem.

4. Dalībvalstis izstrādā norādījumus plānotājiem un arhitektiem, lai tie varētu lietderīgi apsvērt no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas un centralizētās siltumapgādes un dzesēšanas izmantošanu, plānojot, projektējot, būvējot un atjaunojot rūpnieciskos vai dzīvojamos rajonus.

14. pants
Pieeja elektrotīklam

1. Dalībvalstis veic vajadzīgās darbības, lai izstrādātu elektrotīkla infrastruktūru, ņemot vērā no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas elektroenerģijas turpmāku izstrādi, kā arī dalībvalstu starpsavienojumus.
2. Neskarot elektrotīkla izturības un drošības uzturēšanu, dalībvalstis nodrošina, ka pārvades sistēmu operatori un sadales sistēmu operatori savā teritorijā garantē no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas elektroenerģijas pārvadi un sadali. Attiecībā uz elektroenerģiju, kas iegūta no atjaunojamiem enerģijas avotiem, dalībvalstis var arī paredzēt prioritāru pieeju elektrotīklam. Izvietojot elektroražošanas iekārtas, pārvades sistēmu operatori, ciktāl to ļauj valsts elektrosistēmas drošība, dod priekšroku tādām, kuras izmanto atjaunojamus enerģijas avotus.
3. Dalībvalstis pieprasa pārvades sistēmu operatoriem un sadales sistēmu operatoriem izstrādāt un publicēt savus standarta noteikumus attiecībā uz izmaksu segšanu un sadalīšanu saistībā ar tādiem tehniskiem pielāgojumiem, kā pieslēgumi tīklam un tīkla ievilkšana, kas vajadzīgi, lai integrētu jaunus ražotājus, kuri ievada savstarpēji savienotajā tīklā elektroenerģiju, kas iegūta no atjaunojamiem enerģijas avotiem.

Šādu noteikumu pamatā ir objektīvi, pārredzami un nediskriminējoši kritēriji, jo īpaši ņemot vērā visas izmaksas un ieguvumus, kas saistīti ar minēto elektroenerģijas ražotāju pieslēgšanos tīklam un īpašajiem to ražotāju apstākļiem, kuri atrodas nomaļos reģionos un reģionos ar zemu iedzīvotāju blīvumu. Noteikumos var paredzēt dažādu veidu pieslēgumus.

4. Ja vajadzīgs, dalībvalstis var prasīt pārvades sistēmu operatoriem un sadales sistēmu operatoriem pilnībā vai daļēji segt 3. punktā minētās izmaksas. Dalībvalstis pārskata un veic vajadzīgos pasākumus, lai vēlākais līdz 2011. gada 30. jūnijam un pēc tam reizi divos gados uzlabotu 3. punktā minēto izmaksu segšanas un sadalīšanas sistēmas un noteikumus, lai nodrošinātu jaunu ražotāju integrāciju, kā minēts attiecīgajā punktā.
5. Dalībvalstis pieprasa pārvades sistēmu operatoriem un sadales sistēmu operatoriem iesniegt jebkuram jaunam ražotājam, kas vēlas saņemt pieslēgumu, visaptverošu un detalizētu ar pieslēgšanu saistīto izmaksu tāmi. Dalībvalstis var ļaut elektroenerģijas ražotājiem, kas izmanto atjaunojamus enerģijas avotus un vēlas saņemt pieslēgumu tīklam, izsludināt konkursu par pieslēgšanas darbiem.
6. To izmaksu, kuras minētas 3. punktā, dalīšanu veic, izmantojot mehānismu, kas pamatots uz objektīviem, atklātiem un nediskriminējošiem kritērijiem, ņemot vērā labumus, kurus no pieslēgumiem gūst sākotnēji un vēlākā laikā pieslēgtie ražotāji, kā arī pārvades sistēmu operatori un sadales sistēmu operatori.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka samaksas iekasēšana par pārvadi un sadali nav diskriminējoša attiecībā uz elektroenerģiju, kas iegūta no atjaunojamiem enerģijas avotiem, jo īpaši tādu elektroenerģiju, kas, izmantojot atjaunojamus enerģijas avotus, ražota nomaļos reģionos, piemēram, salās un reģionos ar zemu iedzīvotāju blīvumu.
8. Dalībvalstis pieprasa pārvades sistēmu operatoriem un sadales sistēmu operatoriem nodrošināt, ka samaksa, ko par elektroenerģijas pārvadi un sadali iekasē no iekārtām, kurās izmanto atjaunojamus enerģijas avotus, atspoguļo reālus izmaksu ietaupījumus, kas radušies pēc uzņēmuma pieslēgšanas pie tīkla. Šādi izmaksu ietaupījumi var rasties, izmantojot tiešu pieslēgumu zemsprieguma tīklam.

15. pants

Vides ilgtspējības kritēriji biodegvielām un bioloģiskajam šķidrajam kurināmajam

1. Biodegvielas un bioloģisko šķidro kurināmo ņem vērā turpmāk a), b) un c) apakšpunktos minētajos nolūkos tikai tadā gadījumā, ja tie atbilst 2. līdz 5. punktā noteiktajiem kritērijiem:
 - (a) pārbaudēm par atbilstību šajā direktīvā noteiktajām prasībām par valstu mērķiem;
 - (b) pārbaudēm par atbilstību atjaunojamās enerģijas izmantošanas pienākumam;
 - (c) atbilstībai finanšu atbalstam par biodegvielu un bioloģiskā šķidrā kurināmā patēriņu.
2. Siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījumi no biodegvielu un bioloģiskā šķidrā kurināmā izmantošanas, ko ņem vērā 1. punktā minētajos nolūkos, ir vismaz 35%.

Attiecībā uz biodegvielām un bioloģisko šķidro kurināmo, kas ražots iekārtās, kuras atradās ekspluatācijā 2008. gada janvārī, šā panta pirmo daļu piemēro no 2013. gada 1. aprīļa.
3. Biodegvielas un bioloģiskais šķidrās kurināmais, ko ņem vērā 1. punktā minētajos nolūkos, nav ražots no izejvielām, kuras iegūtas no zemes platības ar lielu bioloģisko daudzveidību, tas ir, zeme, kurai bija piešķirts viens no turpmāk minētajiem statusiem 2008. gada janvārī vai pēc tam, neatkarīgi no tā, vai zeme joprojām ir šādi klasificēta:
 - (a) mežs, ko nav traucējusi ievērojama cilvēku darbība, tas ir, mežs, kurā nav bijis ievērojamas cilvēku iejaukšanās vai pēdējā šāda iejaukšanās notikusi pirms pietiekami ilga laika, ļaujot atjaunoties dabīgajam sugu sastāvam un procesiem;
 - (b) platības, kas paredzētas dabas aizsardzībai, ja vien nav pierādījumu, ka minēto izejvielu ražošana netraucēja šādam mērķim;
 - (c) pļavas ar lielu bioloģisko dažādību, tas ir, pļavas, kura ir bagāta ar dažādām augu sugām, kuras nav mēslošanas un noplicinātas.

Komisija nosaka kritērijus un ģeogrāfiskos apgabalus, lai noteiktu, uz kurām pļavām attiecas c) apakšpunkts. Šādu pasākumu, kas paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 21. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. Biodegvielas un bioloģisko šķidro kurināmo, ko ņem vērā 1. punktā minētajos nolūkos, neražo no izejvielām, kuras iegūtas no zemes platības ar augstu oglekļa saturu, tas ir, no zemes, kurai bija piešķirts viens no turpmāk minētajiem statusiem 2008. gada janvārī un kura pašreiz vairs nav klasificēta kā:
 - (a) mitrāji, tas ir, zemes platība, kuru nepārtraukti vai ievērojamu laikposmu gadā klāj ūdens vai kura ir piesātināta ar ūdeni, tostarp tīrs kūdrājs;
 - (b) pastāvīgas mežaudzes, tas ir, teritorija, kura aizņem vairāk nekā 1 hektāru un kurā koku augstums pārsniedz 5 metrus un lapotnes segums — 30%, vai kurā augošie koki var sasniegt šos rādītājus *in situ*.

Nepiemēro šā punkta noteikumus, ja laikā, kad tika iegūti izejvielas, zemei bija piešķirts tāds pats statuss kā 2008. gada janvārī.

5. Lauksaimniecības izejvielas, kas audzētas Kopienā un izmantotas biodegvielu un bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošanai, ko ņem vērā 1. punktā minētajos nolūkos, iegūst saskaņā ar prasībām un standartiem, kas noteikti III pielikuma A punktā nodaļā „Vide” Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003¹⁷, un saskaņā ar obligātajām prasībām par labiem lauksaimniecības un vides apstākļu noteikumiem, kas definēti saskaņā ar šīs Regulas 5. panta 1. punktu.
6. Dalībvalstis 1. punktā minētajos nolūkos neatsakās ņemt vērā biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo, kas iegūts saskaņā ar šo pantu, ņemot vērā citus pamatojumus par ilgtspējību.
7. Komisija vēlākais līdz 2010. gada 31. decembrim ziņo par prasībām attiecībā uz ilgtspējības shēmu, ar kuru paredz tādas biomasas enerģijas izmantošanu, kas nav biodegvielas un bioloģiskais šķidrās kurināmais. Vajadzības gadījumā Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedzamajam ziņojumam pievieno priekšlikumus attiecībā uz ilgtspējības shēmu, ar kuru paredz cita veida biomasas enerģijas izmantošanu.

16. pants

Atbilstības verificēšana attiecībā uz biodegvielām un bioloģiskajam šķidrajam kurināmajam noteiktajiem vides ilgtspējības kritērijiem

1. Ja 15. panta 1. punktā minētajos nolūkos jāņem vērā biodegvielas un bioloģiskais šķidrās kurināmais, dalībvalstis pieprasa uzņēmējiem pierādīt, ka ir izpildīti 15. pantā minētie vides ilgtspējības kritēriji. Šajā nolūkā uzņēmējiem pieprasa izmantot masu bilances sistēmu, norādot šādu informāciju:

¹⁷ OV L 270, 21.10.2003., 56. lpp.

- (a) var apvienot izejvielu sūtījumus vai biodegvielu ar atšķirīgām ilgtspējības īpašībām;
 - (b) informācija par a) apakšpunktā minēto sūtījumu ilgtspējības īpašībām un apjomiem aizvien ir atkarīga no maisījuma; kā arī,
 - (c) nodrošina, ka visu ar maisījumiem nesaistīto sūtījumu summai ir tādas pašas ilgtspējības īpašības, tā ir tādos pašos daudzumos kā attiecīgajam maisījumam pievienoto visu sūtījumu summa.
2. Komisija 2010. un 2012. gadā ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par 1. punktā aprakstītās masu bilances verificēšanas metodes darbību un par iespējām, kas ļautu izmantot citas verificēšanas metodes attiecībā uz dažiem vai visiem izejvielu vai biodegvielas veidiem. Komisija savā novērtējumā apsver minētās verificēšanas metodes, kurās informācija par ilgtspējības īpašībām nav fiziski jāsaista ar īpašiem sūtījumiem vai maisījumiem. Novērtējumā ņem vērā vajadzību saglabāt verificēšanas sistēmas integritāti un efektivitāti, vienlaikus novēršot nesamērīgu slodzi nozarē. Vajadzības gadījumā Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedzamajam ziņojumam pievieno priekšlikumus par citu verificēšanas metožu ietveršanu.
3. Dalībvalstis pieprasa uzņēmējiem iesniegt ticamu informāciju un pēc pieprasījuma attiecīgajai dalībvalstij darīt pieejamus datus, ko izmantoja informācijas apkopošanai. Dalībvalstis pieprasa uzņēmējiem nodrošināt atbilstošus standartus to iesniegtās informācijas neatkarīgam auditam, un pierādīt, ka tas tika veikts. Revīzijas procesā pārbauda, ka uzņēmēju izmantotās sistēmas ir precīzas, ticamas un aizsargātas pret krāpšanu. Tajā novērtē piemēru ņemšanas biežumu un metodi, kā arī informācijas pamatīgumu.
4. Komisija var izlemt, ka divpusējie un daudzpusējie nolīgumi starp Kopienas un trešām valstīm pierāda, ka biodegvielas un bioloģiskais šķidrums, ko ražo no izejvielām, kas audzētas minētajās valstīs, atbilst 15. panta 3. vai 4. punktā noteiktajiem vides ilgtspējības kritērijiem.

Komisija var izlemt, ka brīvprātīgās valstu vai starptautiskās shēmās, kurās noteikti standarti biomasas produktu ražošanai, ietverti precīzi dati 15. panta 2. punkta nolūkos vai pierādīt, ka biodegvielas sūtījumi atbilst 15. panta 3. vai 4. punktā minētajiem vides ilgtspējības kritērijiem.

Komisija var izlemt, ka valstu, daudznacionālās vai starptautiskās shēmās, kas mēra siltumnīcefekta gāzu ietaupījumus, ietver precīzus datus 15. panta 2. punkta nolūkos.
5. Komisija pieņem lēmumus tikai saskaņā ar 4. punktu, ja attiecīgais nolīgums vai shēma atbilst atbilstošiem ticamības, pārredzamības un neatkarīga audita standartiem. Ja shēmas izmanto, lai veiktu siltumnīcefekta gāzu mērījumus, šādas shēmas atbilst arī VII pielikumā noteiktajām metodiskajām prasībām.
6. Lēmumus atbilstīgi 4. punktam pieņem saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru. Šādi lēmumi ir spēkā ne vairāk kā 5 gadus.

7. Ja uzņēmējs iesniedz pierādījumu vai informāciju, kas iegūta saskaņā ar nolīgumu vai shēmu, kurai piemēro lēmumu atbilstīgi 4. punktam, dalībvalsts nepieprasa piegādātājam nodrošināt turpmākus atbilstības pierādījumus par attiecīgo vides ilgtspējības kritēriju izpildi.
8. Pēc dalībvalsts pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas Komisija pārbauda 15. panta piemērošanu attiecībā uz biodegvielas vai bioloģiskā šķidrā kurināmā avotu un sešu mēnešu laikā pēc prasības saņemšanas, kā arī saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto procedūru izlemj, vai attiecīgā dalībvalsts drīkst ņemt vērā biodegvielu vai bioloģisko šķidro kurināmo no minētā avota 15. panta 1. punktā minētajos nolūkos.

17. pants

Biodegvielu un bioloģiskā šķidrā kurināmā siltumnīcefekta gāzu ietekmes aprēķināšana

1. Siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījumu no biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā izmantošanas 15. panta 2. punkta nolūkos aprēķina šādi:
 - (a) attiecībā uz biodegvielām, ja siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījumu standartvērtība biodegvielas ražošanas metodei ir noteikta VII pielikuma A daļā, izmanto minēto standartvērtību;
 - (b) izmantojot faktisko vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar VII pielikuma B daļā noteikto metodi; vai
 - (c) izmantojot vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar VII pielikuma C daļā noteikto metodi, kā dažu ražošanas procesa posmu faktisko vērtību un citiem ražošanas procesa posmiem paredzēto VII pielikuma D vai E daļā noteikto sadalīto standartvērtību summu.
2. Vēlākais līdz 2010. gada 31. martam dalībvalstis iesniedz Komisijai ziņojumu, ietverot to teritorijā esošo administratīvo vienību sarakstu, kuras ietvertas NUTS 2 līmeņa klasifikācijā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1059/2003¹⁸, ja var paredzēt, ka tipiskas siltumnīcefekta gāzu emisijas, ko rada lauksaimniecības izejvielu audzēšana, ir zemākas par vai vienādas ar emisijām, par kurām ziņo VII pielikuma C daļas nodaļā par audzēšanu, pievienojot minētā saraksta izveidošanai izmantotās metodes aprakstu. Metode ņem vērā augsnes īpašības, klimatu un paredzamos izejvielu ieguvumus.
3. Biodegvielām VII pielikuma A daļā noteiktās standartvērtības un VII pielikuma D daļā noteiktās sadalītās standartvērtības biodegvielām un bioloģiskajam šķidrajam kurināmajam piemēro tikai gadījumā, ja izejvielas audzē:
 - (a) ārpus Kopienas; vai
 - (b) Kopienas reģionos, kas ietverti 2. punktā minētajos sarakstos.

Attiecībā uz biodegvielām un bioloģisko šķidro kurināmo, uz ko neattiecas neviens no iepriekšējiem punktiem, audzēšanai izmanto faktiskās vērtības.

¹⁸ OV L 154, 21.6.2003, 1. lpp.

4. Komisija vēlākais līdz 2012. gada 31. decembrim ziņo par aprēķinātajām tipiskajām vērtībām un standartvērtībām, kuras norādītas VII pielikuma B un E daļā, īpašu uzmanību veltot transporta un apstrādes emisijām, un vajadzības gadījumā var izlemt vērtībās ieviest korekcijas. Šādu pasākumu, kas paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 21. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.
5. VII pielikumā var veikt izmaiņas, lai to pielāgotu tehniskajam un zinātniskajam progresam. Šādu pasākumu, kas paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 21. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Jebkādu VII pielikumā minēto standartvērtību pielāgošanu vai papildināšanu veic, ievērojot šādus noteikumus:
 - (a) ja faktora ieguldījums kopējā emisiju apjomā ir zems vai ja ir ierobežotas atšķirības, vai ja faktisko vērtību noteikšana rada ievērojamas grūtības vai augstas izmaksas, normālam ražošanas procesam piemēro standartvērtības;
 - (b) visos citos gadījumos salīdzinājumā ar normāliem ražošanas procesiem standartvērtības ir stabilas.

18. pants

Īpaši noteikumi attiecībā uz biodegvielām

1. Dalībvalstis nodrošina, lai sabiedrībai tiktu sniegta informācija par biodegvielas un citu atjaunojamo transporta degvielas veidu pieejamību. Attiecībā uz tādas biodegvielu procentiem, kas sajaukta minerāleļļas atvasinājumos, pēc tilpuma pārsniedzot 10% robežvērtību, dalībvalstis tos pieprasa norādīt tirdzniecības vietās.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka dīzeļdegvielu, kas atbilst V pielikumā noteiktajām specifikācijām, dara pieejamu vēlākais līdz 2010. gada 31. decembrim visās degvielas uzpildes stacijās, kurās ir vairāk nekā divi sūkņi un kurās tirgo dīzeļdegvielu.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka dīzeļdegvielu, kas atbilst VI pielikumā noteiktajām specifikācijām, vai citu dīzeļdegvielu, kura pēc tilpuma satur vismaz 5% biodegvielas, dara pieejamu vēlākais līdz 2014. gada 31. decembrim visās degvielas uzpildes stacijās, kurās ir vismaz divi sūkņi un kurās tirgo dīzeļdegvielu.
4. Lai pierādītu, ka ir izpildīts atjaunojamās enerģijas izmantošanas pienākums, tādas biodegvielas ieguldījumu, ko ražo no atkritumiem, atlikumiem, nepārtikas celulozes materiāla un lignocelulozes materiāla, uzskata par divkārtu salīdzinājumā ar citu biodegvielu ieguldījumu.

19. pants

Dalībvalstu ziņošanas pienākums

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2011. gada 30. jūnijam un pēc tam — reizi divos gados — iesniedz Komisijai ziņojumu par tādas enerģijas, ko iegūst no atjaunojamiem enerģijas avotiem, veicināšanas un izmantošanas progresu.

Šajā ziņojumā jo īpaši precizē:

- (a) nozares un kopējo no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas īpatsvaru iepriekšējos divos gados un valsts mērogā veiktos vai plānotos pasākumus, kas paredzēti, lai veicinātu atjaunojamo energoresursu intensīvāku izmantošanu, ņemot vērā I pielikumā B daļā minēto orientējošo shēmu.
 - (b) atbalsta shēmu un citu līdzekļu ieviešanu un darbību, lai veicinātu no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas izmantošanu, kā arī visas jaunākās tendences izmantotajos līdzekļos attiecībā uz dalībvalstu nacionālajos rīcības plānos noteiktajiem līdzekļiem;
 - (c) vajadzības gadījumā to, kā dalībvalstis ir veidojušas atbalsta shēmu struktūras, lai ņemtu vērā atjaunojamās enerģijas lietojumus, kas sniedz papildu ieguvumus attiecībā uz citiem salīdzināmiem lietojumiem, bet kuriem var būt arī augstākas izmaksas, tostarp biodegvielām, kas ražotas no atkritumiem, atlikumiem, nepārtikas celulozes materiāla un lignocelulozes materiāla;
 - (d) izcelsmes apliecinājumu sistēmas darbība attiecībā uz elektroenerģiju, apkurei un dzesēšanai izmantojamo enerģiju no atjaunojamiem enerģijas avotiem un veiktos pasākumus, lai nodrošinātu sistēmas ticamību un tās aizsardzību pret krāpšanu;
 - (e) progresu, kas panākts, vērtējot un uzlabojot administratīvās procedūras, lai novērstu reglamentējošos un nereglamentējošos šķēršļus no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas attīstībai;
 - (f) pasākumus, kas veikti, lai nodrošinātu no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas elektroenerģijas pārvadi un sadali un lai uzlabotu sistēmu vai noteikumus 14. panta 3. punktā minēto izmaksu segšanai un sadalīšanai;
 - (g) tendences biomasas resursu pieejamībā un izmantošanā enerģijas nolūkos;
 - (h) preces cenu un zemes izmantošanas izmaiņas tās dalībvalsts teritorijā, kas saistīta ar tās palielinātu biomasas un citu no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūto enerģijas veidu izmantošanu;
 - (i) to biodegvielu attīstību un īpatsvaru, kas ražotas no atkritumiem, atlikumiem, nepārtikas celulozes materiāla un lignocelulozes materiāla;
 - (j) paredzamo biodegvielas ražošanas ietekmi uz bioloģisko daudzveidību, ūdens resursiem, ūdens kvalitāti un augsnes kvalitāti; kā arī,
 - (k) paredzamos siltumnīcefekta gāzu neto ietaupījumus no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas izmantošanas.
2. Novērtējot siltumnīcefekta gāzu neto ietaupījumus no biodegvielu izmantošanas, dalībvalstis var 1. punktā minēto ziņojumu nolūkā lietot tipiskās VII pielikuma A un B daļā norādītās vērtības.
 3. Savā pirmajā ziņojumā dalībvalstis norāda, vai tās plāno:

- (a) izveidot atsevišķu administratīvu iestādi, kas atbild par atļauju izsniegšanas, sertificēšanas un licencēšanas pieteikumu apstrādi attiecībā uz atjaunojamās enerģijas ražošanas iekārtām un palīdzības sniegšanu pieteikumu iesniedzējiem;
- (b) nodrošināt automātisku plānošanas un atļauju pieteikumu apstiprināšanu atjaunojamās enerģijas ražošanas iekārtām, ja atļauju izsniegšanas iestāde nav atbildējusi noteiktajos termiņos; kā arī,
- (c) norādīt ģeogrāfiskās atrašanās vietas, kas piemērotas no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas ekspluatēšanai, plānojot zemes izmantošanu, un centralizētās siltumapgādes un dzesēšanas izveidošanai.

20. pants

Komisijas monitoringa un ziņošanas pienākumi

1. Komisija uzrauga Kopienā patērēto biodegvielu un bioloģiskā šķidrā kurināmā izcelsmi, un to ražošanas ietekmi uz zemes izmantošanu Kopienā un galvenajās piegādes trešās valstīs. Monitoringa pamatā ir dalībvalstu un attiecīgo trešo valstu, starpvaldību organizāciju saskaņā ar 19. panta 1. punktu iesniegtie ziņojumi, zinātniskie pētījumi un visa attiecīgā papildu informācija. Komisija arī uzrauga preces cenas izmaiņas, kas saistītas ar enerģijai paredzētās biomasas izmantošanu, kā arī visas ar to saistītās pozitīvās un negatīvās ietekmes uz pārtikas drošību.
2. Komisija turpina dialogu un informācijas apmaiņu ar trešām valstīm, biodegvielas ražotāju un patērētāju organizācijām attiecībā uz šajā direktīvā noteikto ar biodegvielām un bioloģisko šķidro kurināmo saistīto pasākumu kopīgu īstenošanu.
3. Pamatojoties uz dalībvalstu saskaņā ar 19. panta 1. punktu iesniegtajiem ziņojumiem un 1. punktā minēto monitoringu un analīzi, Komisija ik pēc diviem gadiem sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Pirmais ziņojums jāiesniedz 2012. gadā.
4. Ziņojot par siltumnīcefekta gāzu ietaupījumiem biodegvielas izmantošanā, Komisija lieto dalībvalstu norādītās vērtības un turklāt novērtē, vai aprēķins mainītos un kādā veidā tas varētu notikt, ja ņemtu vērā blakusproduktus, izmantojot aizstāšanas pieeju.
5. Savā ziņojumā Komisija analizē:
 - (a) attiecīgos dažādu biodegvielu ieguvumus un izmaksas vides jomā, Kopienas importa politikas ietekmi, piegādes drošību un veidus, ar kuru palīdzību sasniegt līdzsvarotu pieeju starp iekšējo produkciju un importu;
 - (b) intensīvāka biodegvielas pieprasījuma ietekmi uz ilgtspējību Kopienā un trešās valstīs;
 - (c) ES biodegvielas ietekmi uz pārtikas produktu pieejamību izvešanas valstīs, jaunattīstības valstu iedzīvotāju spēju atļauties iegādāties šādus pārtikas produktus, un plašākus attīstības jautājumus; kā arī,
 - (d) palielinātā pieprasījuma pēc biomasas ietekmi uz nozarēm, kurās izmanto biomasu.

Vajadzības gadījumā tā ierosina veikt korekcijas.

21. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

22. pants

Grozījumi un atcelšana

1. No 2010. gada 1. aprīļa Direktīvā 2001/77/EK svīturo 2. pantu, 3. panta 2. punktu, kā arī 4. un 8. pantu.
2. No 2010. gada 1. aprīļa Direktīvā 2003/30/EK svīturo 2. pantu, 3. panta 2., 3. un 5. punktu, kā arī 5. un 6. pantu.
3. No 2012. gada 1. janvāra atceļ Direktīvu 2001/77/EK un Direktīvu 2003/30/EK.

23. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz 2010. gada 31. martam izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties iesniedz Komisijai minēto aktu tekstus, kā arī minēto aktu un šīs direktīvas korelācijas tabulu.

Pieņemot minētos aktus, dalībvalstis tajos iekļauj norādi uz šo direktīvu vai attiecīgu norādi pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šī norāde.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

24. pants
Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

25. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, [...]

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

I pielikums. Valstu vispārējie mērķi no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas īpatsvaram 2020. gada galīgajā enerģijas patēriņā

A. Valstu vispārējie mērķi

	No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas īpatsvars galīgajā enerģijas patēriņā, 2005. gads (S₂₀₀₅)	No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtas enerģijas īpatsvars galīgajā enerģijas patēriņā, 2020. gads (S₂₀₂₀)
Beļģija	2,2 %	13 %
Bulgārija	9,4 %	16 %
Čehija	6,1 %	13 %
Dānija	17,0 %	30 %
Vācija	5,8 %	18 %
Igaunija	18,0 %	25 %
Īrija	3,1 %	16 %
Grieķija	6,9 %	18 %
Spānija	8,7 %	20 %
Francija	10,3 %	23 %
Itālija	5,2 %	17 %
Kipra	2,9 %	13 %
Latvija	34,9 %	42 %
Lietuva	15,0 %	23 %
Luksemburga	0,9 %	11 %
Ungārija	4,3 %	13 %
Malta	0,0 %	10 %
Nīderlande	2,4 %	14 %
Austrija	23,3 %	34 %
Polija	7,2 %	15 %

Portugāle	20,5 %	31 %
Rumānija	17,8 %	24 %
Slovēnija	16,0 %	25 %
Slovākija	6,7 %	14 %
Somija	28,5 %	38 %
Zviedrija	39,8 %	49 %
Apvienotā Karaliste	1,3 %	15 %

B. Indikatīvā līkne

Direktīvas 3. panta 2. punktā minētā indikatīvajai līknei ir jāatspoguļo šāds no atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtās enerģijas procentuālais daudzums:

$S_{2005} + 0,25 (S_{2020} - S_{2005})$, vidējā vērtība divu gadu periodam (2011. – 2012.);

$S_{2005} + 0,35 (S_{2020} - S_{2005})$, vidējā vērtība divu gadu periodam (2013. – 2014.);

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2005})$, vidējā vērtība divu gadu periodam (2015. – 2016.);

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2005})$, vidējā vērtība divu gadu periodam (2017. – 2018.),

kur

S_{2005} = enerģijas procentuālais daudzums, kas dalībvalstīm 2005. gadā jāiegūst no atjaunojamiem enerģijas avotiem, sk. A daļas tabulā norādītās vērtības,

un

S_{2020} = enerģijas procentuālais daudzums, kas dalībvalstīm 2020. gadā jāiegūst no atjaunojamiem enerģijas avotiem, sk. A daļas tabulā norādītās vērtības.

II pielikums. Normalizācijas formula, kas ņem vērā hidroelektrostacijās ražoto elektroenerģiju

Šo formulu izmanto, lai ņemtu vērā elektroenerģijas daudzumu, kas attiecīgajā dalībvalstī ģenerējušas hidroelektrostacijas.

$$Q_{N(norm)} = C_N * \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

kur

N = atskaites gads,

$Q_{N(norm)}$ = aprēķinu vajadzībām normalizētais elektroenerģijas daudzums, kas visās dalībvalsts hidroelektrostacijās saražots N gadā;

Q_i = GWh izteikts elektroenerģijas daudzums, kas visās dalībvalsts elektrostacijās faktiski saražots i gadā;

C_i = MW izteikta visu dalībvalstī uzstādīto elektrostaciju kopējā jauda i gadā.

III pielikums. Transporta degvielas siltumietilpība

Degviela	Siltumietilpība pēc masas (zemākā siltumspēja, MJ/kg)	Siltumietilpība pēc tilpuma (zemākā siltumspēja, MJ/l)
Bioetanols (no biomasas iegūts etanols)	27	21
Bio-ETBE (uz bioetanola bāzes iegūts etil- <i>terc</i> -butilēteris)	36 (no kuriem 37% veido atjaunojamie enerģijas avoti)	27 (no kuriem 37% veido atjaunojamie enerģijas avoti)
Biometanols (no biomasas iegūts metanols, ko paredzēts izmantot kā biodegvielu)	20	16
Bio-MTBE (uz biometanola bāzes iegūts metil- <i>terc</i> -butilēteris)	35 (no kuriem 22% veido atjaunojamie enerģijas avoti)	26 (no kuriem 22% veido atjaunojamie enerģijas avoti)
Bio-DME (no biomasas iegūts dimetilēteris, ko paredzēts izmantot kā biodegvielu)	28	19
Bio-TAEE (uz bioetanola bāzes iegūts <i>terc</i> -amiletilēteris)	38 (no kuriem 29% veido atjaunojamie enerģijas avoti)	29 (no kuriem 29% veido atjaunojamie enerģijas avoti)
Biobutanols (no biomasas iegūts butanols, ko paredzēts izmantot kā biodegvielu)	33	27
Biodīzeļdegviela (no augu vai dzīvnieku izcelsmes taukiem iegūts metilesteris, kas ir līdzvērtīgs dīzeļdegvielai un kuru paredzēts izmantot kā biodegvielu)	37	33
<i>Fischer-Tropsch</i> sintēzes dīzeļdegviela (no biomasas iegūts sintētiskais ogļūdeņradis vai sintētisko ogļūdeņražu maisījums)	44	34
Hidrogenēta augu eļļa (augu eļļa, kas termokīmiski apstrādāta ar ūdeņradi)	44	34

Tīra augu eļļa (nerafinēta vai rafinēta, ķīmiski nemodificēta eļļa, ko spiežot, ekstrahējot vai ar līdzvērtīgu paņēmieni iegūst no eļļas augiem, ja tā ir piemērota izmantojamo motoru tipam un ja tā atbilst emisijas prasībām)	37	34
Biogāze (deggāze, ko iegūst no biomasas un/vai bioloģiski noārdāmas atkritumu frakcijas un ko iespējams attīrīt līdz tādai kvalitātei, lai izmantotu varētu kā biodegvielu vai koksnes ģeneratorgāzi)	50	-
Benzīns	43	32
Dīzeļdegviela	43	36

IV pielikums. Iekārtu uzstādītāju sertifikācija

Direktīvas 13. panta 3. punktā minētajiem kritērijiem ir šādi.

1. Sertifikācijas procesam ir jābūt atklātam, un dalībvalstij vai tās izraudzītajai administratīvajai struktūrai ir skaidri jādefinē tā norise.
2. Biomasas iekārtu, siltumsūkņu, saules fotoelektrisko un termālo iekārtu uzstādītāji sertifikātu saņem pēc akreditētas apmācību programmas apguves vai pēc apmācības akreditētā mācību centrā.
3. Apmācību programmu vai centru akreditē dalībvalstis vai to izraudzītās administratīvās struktūras. Akreditācijas struktūra nodrošina to, ka mācību centrā apmācību programmu iespējams apgūt nepārtraukti un ka apmācības programma ir pieejama visā reģionā vai valstī. Lai mācību centrs nodrošinātu praktiskās mācības, tā rīcībā ir jābūt pienācīgam tehniskajam nodrošinājumam, tostarp laboratorijai vai attiecīgajām iekārtām. Papildus pamata apmācībai mācību centrs piedāvā arī īsus, tematiskus kursus zināšanu atsvaidzināšanai (tostarp kursus jaunāko tehnoloģiju apguvei), tādējādi nodrošinot mūžizglītību iekārtu uzstādīšanas jomā. Apmācību var nodrošināt aprīkojuma vai sistēmas ražotājs, institūti vai asociācijas.
4. Akreditētas apmācības programmas piedāvā pieredzējušiem iekārtu uzstādītājiem, kas ir apguvuši vai apgūst šādu apmācības programmu:
 - a) biomasas katlu un krāšņu uzstādītāji — priekšnosacījums ir cauruļatslēdznieka, cauruļvadu montētāja, siltumtehniķa vai sanitārtehniķa un apkures vai dzesēšanas iekārtu tehniķa izglītība;
 - b) siltumsūkņu uzstādītāji — priekšnosacījums ir cauruļatslēdznieka vai dzesēšanas iekārtu tehniķa izglītība un pamata iemaņas elektrotehniskajos un sanitārtehnikajos darbos (cauruļvadu griešana, cauruļvadu savienojumu lodēšana, cauruļvadu savienojumu līmēšana, izolācijas darbi, savienotājelementu blīvēšana, hermētiskuma pārbaude un apkures vai dzesēšanas sistēmu uzstādīšana);
 - c) saules fotoelektrisko vai termālo iekārtu uzstādītāji — priekšnosacījums ir cauruļatslēdznieka, elektriķa izglītība un sanitārtehniķa, elektrotehniķa un jumliņa iemaņas, tostarp zināšanas par cauruļvadu savienojumu lodēšanu un līmēšanu, savienotājelementu blīvēšanu, hermētiskuma pārbaudi, kā arī spēja savienot elektrības vadus, zināšanas par jumta seguma pamatmateriāliem, blīvēšanas un hermetizācijas paņēmieniem; vai
 - d) arodizglītības programma, kurā aprīkojuma uzstādītāji pienācīgā līmenī apgūst prasmes, kas atbilst 3 gadus ilgai izglītībai a), b) vai c) punktā norādītajā jomā, ietverot kā teorijas, tā praktisko iemaņu apguvi.

5. Apmācībā, pēc kuras apgūšanas iegūst iekārtas uzstādītāja sertifikātu, iekļauj kā teorijas, tā praktisko iemaņu apguvi. Pēc apmācības uzstādītājam ir jābūt iemaņām, kuras vajadzīgas, lai attiecīgās iekārtas un sistēmas uzstādītu, izpildot klienta prasības attiecībā uz to veiktspēju un drošību, darbu veicot kvalificēti un atbilstīgi visiem spēkā esošajiem noteikumiem un standartiem, tostarp enerģētikas un ekomarķējuma standartam.
6. Biomasas krāšņu un katlu uzstādītāja apmācības teorijas daļā sniedz šādas zināšanas — biomasas tirgus stāvoklis, ekoloģiskie aspekti, biomasas degvielas, loģistika, būvniecības tiesību akti, uguns aizsardzība, subsīdijas, sadedzināšanas paņēmieni, aizdedzes sistēmas, optimāli hidrauliskie risinājumi, izmaksu un rentabilitātes salīdzinājums, kā arī biomasas katlu un krāšņu konstrukcija, uzstādīšana un tehniskā apkope. Apmācības programma sniedz arī pilnvērtīgas zināšanas par visiem Eiropas standartiem, kas attiecas uz tehnoloģiju un biomasas degvielu, piemēram, granulām, un par valsts un Eiropas tiesību aktiem, kas attiecas uz biomasu.
7. Siltumsūkņu uzstādītāju apmācības teorijas daļā sniedz šādas zināšanas — siltumsūkņu tirgus stāvoklis, ģeotermālie resursi un pazemes ūdeņu temperatūra dažādos reģionos, augsnes un iežu siltumvadītspējas noteikšana, loģistika, būvniecības tiesību akti, noteikumi par ģeotermālo resursu izmantošanu, siltumsūkņu izmantojamība ēkās, vispiemērotākās siltumsūkņa sistēmas izvēle un siltumsūkņu tehniskās prasības, drošība, gaisa filtrācija, pieslēgšana pie siltuma avota un sistēmas plāns. Apmācības programma sniedz arī pilnvērtīgas zināšanas par visiem Eiropas standartiem, kas attiecas uz siltumsūkņiem, un par attiecīgajiem valsts un Eiropas tiesību aktiem. Uzstādītājs spēj izmantot šādas pamatiemaņas:
 - a) pamatzpratne par fizikālajiem un siltumsūkņa darbības principiem, tostarp par siltumsūkņa loka parametriem — saikni starp kondensatora zemo temperatūru, siltuma avota augsto temperatūru un sistēmas energoefektivitāti, lietderības koeficienta (*COP*) un sezonālā lietderības koeficienta (*SPF*) aprēķinu;
 - b) izpratne par sastāvdaļām — kompresoru, izplešanās vārstu, iztvaikotni, kondensatoru, armatūru, smērvielu, dzesēšanas šķidrumu, pārkaršanu un pārlietu atdzišanu, kā arī dzesēšanu ar siltumsūkni — un par to funkcijām;
 - c) spēja izvēlēties sastāvdaļas un pielāgot to izmēru standarta gadījumā, tostarp spēja noteikt dažādu ēku siltumslodzes un karstā ūdens ieguves tipiskās vērtības, ņemot vērā energopatēriņu, spēja noteikt siltumsūkņa jaudu, ņemot vērā karstā ūdens ieguves siltumslodzi, ēkas siltuma akumulācijas rādītāju un pārtraukto strāvas padevi, spēja izvēlēties bufertvertnes sastāvdaļas un tās tilpumu un spēja esošajā sistēmā iebūvēt otru apkures sistēmu.

8. Saules fotoelektrisko un termālo iekārtu uzstādītāju apmācības teorijas daļā aplūko šādas tēmas — saules energotehnikas tirgus stāvoklis, ekoloģiskie aspekti, solārās apkures sistēmas elementi, parametri un gabarīti, piemērotu sistēmu izvēle, sastāvdaļu izmēru izvēle, siltuma pieprasījuma aprēķins, loģistika, būvniecības tiesību akti, uguns aizsardzība, subsīdijas, izmaksu un rentabilitātes salīdzinājums, kā arī saules fotoelektrisko un termālo sistēmu konstrukcija, uzstādīšana un tehniskā apkope. Apmācības programma sniedz arī pilnvērtīgas zināšanas par visiem Eiropas standartiem, kas attiecas uz tehnoloģiju un sertifikāciju (piemēram, *Solar Keymark*) un attiecīgajiem valsts un Eiropas tiesību aktiem. Uzstādītājam ir šādas pamatiemaņas:
- a) spēja drošā veidā izmantot vajadzīgos instrumentus un aprīkojumu, rīkoties saskaņā ar drošības noteikumiem un standartiem un spēja konstatēt ar saules energoaprīkojuma uzstādīšanu saistītos cauruļvadu, elektroinstalācijas radītos un citus apdraudējumus;
 - b) spēja atpazīt sistēmas un aktīvajām un pasīvajām sistēmām raksturīgās sastāvdaļas (tostarp mehānisko konstrukciju) un noteikt sastāvdaļu atrašanās vietu un sistēmas plānu un konfigurāciju;
 - c) spēja aprēķināt saules fotoelektriskā elementa un solārā ūdens sildītāja uzstādīšanai vajadzīgo platību, virzienu un sagāzuma leņķi, ņemot vērā ēnojumu, saules apspīdēto platību, strukturālo integritāti, aprīkojuma piemērotību ēkai vai laikapstākļiem, un spēja noteikt dažāda veida jumtiem piemērotus uzstādīšanas paņēmienus, kā arī uzstādīšanai vajadzīgā sistēmas aprīkojuma sabalansētību;
 - d) it īpaši runājot par saules fotoelektriskajām sistēmām — spēja pielāgot elektroinstalāciju, tostarp noteikt nominālo strāvas stiprumu, izvēlēties dažādām elektroķēdēm piemērotus vadītājus un nominālo jaudu, noteikt piemērotus visu saistīto iekārtu un apakšsistēmu parametrus, nominālo jaudu un atrašanās vietu, kā arī izvēlēties piemērotus pieslēguma punktus.
9. Apmācības kursu noslēdz pārbaudījums, pēc kura saņem sertifikātu. Pārbaudījumā iekļauj biomasas katlu vai krāšņu, siltumsūkņu, saules fotoelektriskā vai termālā aprīkojuma uzstādīšanas praktisko novērtējumu.
10. Uzstādītāja sertifikāts ir spēkā noteiktu periodu, tādējādi paredzot, ka ir jāpiedalās zināšanu atsvaidzināšanas seminārā vai pasākumā, lai pagarinātu sertifikāta derīguma termiņu.

V pielikums. Parametri 7% biodīzeldegvielas šķīdumam dīzeldegvielā

Parametrs	Vienības	Robežvērtības	
		Minimums	Maksimums
Noteiktais cetāna saturs		51	-
Aprēķinātais cetāna saturs		46	-
Blīvums 15 °C temperatūrā	kg/m ³	820	845
Policikliskie aromātiskie ogļūdeņraži	%wt	-	8
Sēra saturs	mg/kg	-	10
Uzliesmošanas temperatūra	°C	>55	-
Oglekļa saturs (10% destilācijas atliekvielu)	%	-	0,3
Pelnu saturs	mg/kg	-	0,01
Ūdens saturs	mg/kg	-	200
Kopējais piesārņojums	mg/kg	-	24
Vara slokšņu korozija (3h-50°C)	Klase	1. klase	
Eļļotspēja EN ISO 12156-1	µm	-	460
Kinemātiskā viskozitāte 40 °C temperatūrā	mm ² /s	2	4.5
Destilācija 250 °C temperatūrā	% reģenerācijas	-	<65
	% reģenerācijas 350°C temperatūrā	85	-
	Temperatūra, kurā sasniedz 95% reģenerācijas	-	360
FAME saturs EN14078	%	0	7
Duļķošanās temperatūra	°C	Sk. valsts standartu	
Filtra aizsērēšanas temperatūra	°C	Sk. valsts standartu	
Oksidācijas stabilitāte — EN14112	h	20	-
Oksidācijas stabilitāte, ja ASTM D2274 ir 115 °C	g/m ³	25	
Stabilizācijas piedeva	Antioksidants, kurš pie 1000 ppm ir līdzvērtīgs BHT		

VI pielikums. Parametri 10% biodīzeldegvielas šķīdumam dīzeldegvielā

Parametrs	Vienības	Robežvērtības	
		Minimums	Maksimums
Noteiktais cetēna saturs		51	-
Aprēķinātais cetēna saturs		46	-
Blīvums 15°C temperatūrā	kg/m ³	820	845
Policikliskie aromātiskie ogļūdeņraži	%wt	-	8
Sēra saturs	mg/kg	-	10
Uzliesmošanas temperatūra	°C	>55	-
Oglekļa saturs (10% destilācijas atliekvielu)	%	-	0,3
Pelnu saturs	mg/kg	-	0,01
Ūdens saturs	mg/kg	-	200
Kopējais piesārņojums	mg/kg	-	24
Vara slokšņu korozija (3h-50°C)	Klase	1a klase	
Eļļotspēja EN ISO 12156-1	µm	-	460
Kinemātiskā viskozitāte 40 °C temperatūrā	mm ² /s	2	4.5
Destilācija % reģenerācijas 250°C temperatūrā	%	-	<65
% reģenerācijas 350°C temperatūrā	%	85	-
Temperatūra, kurā sasniedz 95% reģenerācijas	°C	-	360
FAME saturs EN14078	%	5	10
Duļķošanās temperatūra	°C	Sk. valsts standartu	
Filtra aizsērēšanas temperatūra	°C	Sk. valsts standartu	
Fosfora saturs	mg/kg	-	0,2
Skābes skaitlis	mgKOH/g	-	0,05

Peroksīdi EN ISO 3960		-	20
Oksidācijas stabilitāte — EN14112	h	20	–
Oksidācijas stabilitāte, ja ASTM D2274 ir 115 °C	g/m ³		25
Skābes skaitļa nobīde	mgKOH/g		0,12
Iesmidzinātāja aizsērēšana	Mazgāšanas līdzekļu piedeva		
Stabilizācijas piedeva	Antioksidants, kurš pie 1000 ppm ir līdzvērtīgs BHT		

VII pielikums. Biodegvielas, citu bioloģisko šķidro kurināmo un to fosilo kurināmo komparatoru siltumnīcefekta gāzu emisijas aprēķina formulas

A. Biodegvielu tipiskās un standartvērtības, ja tās ražotas, zemes platības izmantojuma izmaiņām neradot oglekļa emisiju izmaiņas

Biodegvielas ražošanas paņēmieni	Tipiskais siltumnīcefekta gāzu emisijas ietaupījums	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas ietaupījums
Cukurbiešu etanols	48 %	35 %
Kviešu etanols (izmantotais kurināmais nav norādīts)	21 %	0 %
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais — lignīts)	21 %	0 %
Kviešu etanols (parastajā katlā izmantotais kurināmais — dabasgāze)	45 %	33 %
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais — dabasgāze)	54 %	45 %
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais — salmi)	69 %	67 %
Kopienā audzētas kukurūzas etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais — dabasgāze)	56 %	49 %
Cukurniedru etanols	74 %	74 %
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtais ETBE (etil- <i>terc</i> -butilēteris)	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtais TAAE (<i>terc</i> -amiletilēteris)	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	44 %	36 %
Saulespuķu biodīzeļdegviela	58 %	51 %
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (apstrādes paņēmieni nav norādīti)	32 %	16 %
Palmu eļļas dīzeļdegviela (apstrāde, eļļas spiestuvēs neradot metāna emisijas)	57 %	51 %
Atkritumu augu vai dzīvnieku izcelsmes tauku biodīzeļdegviela	83 %	77 %

Hidrogenēta rapšu sēklu eļļa	49 %	45 %
Hidrogenēta saulespuķu eļļa	65 %	60 %
Hidrogenēta palmu eļļa (apstrādes paņēmieni nav norādīti)	38 %	24 %
Hidrogenēta palmu eļļa (apstrāde, eļļas spiestuvēs neradot metāna emisijas)	63 %	60 %
Tīra rapšu sēklu eļļa	57 %	55 %
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	81 %	75 %
No vircas iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	86 %	83 %
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	88 %	85 %

B. To nākotnes biodegvielu aplēstās tipiskās un standartvērtības, kas 2008. gada janvārī tirgū nav pieejamas vai ir pieejamas nelielā daudzumā un kas ražotas, zemes izmantojuma izmaiņām neradot oglekļa emisijas izmaiņas

Biodegvielas ražošanas paņēmiens	Tipiskais siltumnīcefekta gāzu emisijas ietaupījums	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas ietaupījums
Kviešu salmu etanols	87 %	85%
Mežistrādes atlikumu etanols	80 %	74 %
Kokapstrādes atlikumu etanols	76 %	70 %
<i>Fischer-Tropsch</i> sintēzē iegūta mežizstrādes atlikumu dīzeļdegviela	95 %	95 %
<i>Fischer-Tropsch</i> sintēzē iegūta kokapstrādes atlikumu dīzeļdegviela	93 %	93 %
Mežistrādes atlikumu DME (dimetilēteris)	95 %	95 %
Kokapstrādes atlikumu DME (dimetilēteris)	92 %	92 %
Mežistrādes atlikumu metanols	94 %	94 %
Kokapstrādes atlikumu metanols	91 %	91 %
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtais MTBE (metil- <i>terc</i> -butilēteris)	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

C. Metodika

1. Ražošanas un transporta degvielu, biodegvielu un citu bioloģisko šķidro kurināmo izmantojuma siltumnīcefekta gāzu emisiju aprēķina, izmantojot šādu formulu.

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

kur

E = kopējā degvielas izmantojuma emisija;

e_{ec} = izejvielu ieguves vai audzēšanas emisija;

e_l = gada emisija, kas rodas, zemes izmantojuma izmaiņu ietekmē mainoties oglekļa koncentrācijai;

e_p = apstrādes emisija;

e_{td} = transportēšanas un tirdzniecības emisija;

e_u = degvielas izmantojuma emisija;

e_{ccs} = oglekļa uztveršanas un atdalīšanas radītais emisijas ietaupījums;

e_{ccr} = oglekļa uztveršanas un aizstāšanas radītais emisijas ietaupījums un

e_{ee} = koģenerācijas elektroenerģijas pārpalikuma radītais emisijas ietaupījums.

Iekārtu un aprīkojuma ražošanas emisiju neņem vērā.

2. Degvielas radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju, E , izsaka $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ (grami CO_2 ekvivalenta vienā MJ degvielas).
3. Atkāpjoties no 2. punkta, autodegvielu parametrus, kas izteikti $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$, var koriģēt, lai ņemtu vērā km/MJ izteikto degvielas lietderīgo darbu. Šādas korekcijas veic tikai tad, ja ir apstiprināts, ka lietderīgā darba vērtības nav vienādas.
4. Biodegvielas un citu bioloģisko šķidro kurināmo radīto siltumnīcefekta gāzu ietaupījumu aprēķina, izmantojot šādu formulu.

$$\text{IETAUPIJUMS} = (E_F - E_B)/E_F,$$

kur

E_B = biodegvielas vai citu bioloģisko šķidro kurināmo radītā kopējā emisija un

E_F = fosilā kurināmā komparatora kopējā emisija.

5. Šā pielikuma 1. punkta vajadzībām vērā ņem šādas siltumnīcefekta gāzes — CO₂, N₂O un CH₄. Lai aprēķinātu CO₂ ekvivalentu, minētajām gāzēm piešķir šādus koeficientus.

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Izejvielu ieguves vai audzēšanas emisijā (e_{ec}) iekļauj ieguves vai audzēšanas procesa radīto emisiju, izejvielu savākšanas, atkritumu un noplūdes, kā arī ieguvei vai audzēšanai izmantoto ķīmisko vielu vai produktu ražošanas radīto emisiju. Izejvielu audzēšanas uzkrāto CO₂ neņem vērā. Atņem apstiprināto emisiju samazinājumu no lāpas kurtuvēm naftas ražotnēs jebkur pasaulē. Faktisko vērtību vietā audzēšanas radītās emisijas prognozēšanai var izmantot vidējās vērtības, kas iegūtas, veicot aprēķinus ģeogrāfiskajiem apvidiem, kuri ir mazāki par standartvērtību aprēķinam izmantotajiem apvidiem.
7. Zemes izmantojuma izmaiņu ietekmē notiekošo oglekļa koncentrācijas izmaiņu radīto gada emisiju (e_l) aprēķina, kopējo emisiju vienādās daļās sadalot 20 gadu ilgā periodā. Minēto emisiju aprēķina, izmantojot šādu formulu.

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times MW_{CO_2} / MW_C \times 1/20 \times 1/P,$$

kur

e_l = lauksaimniecības zemes izmantojuma izmaiņu ietekmē notiekošo oglekļa koncentrācijas izmaiņu radītā gada emisija (izteikta kā CO₂ ekvivalenta masa vienā biodegvielas enerģijas vienībā);

CS_R = ar atsaucēs zemes izmantojumu saistītā oglekļa koncentrācija vienā platības vienībā (izteikta kā oglekļa masa vienā platības vienībā, iekļaujot augsni un veģētāciju). Atsaucēs zemes izmantojuma vērtība ir vai nu zemes izmantojums 2008. gada janvārī, vai 20 gadus pirms izejvielu ieguves (izmanto tā datuma vērtību, kurš ir vēlāk);

CS_A = ar faktisko zemes izmantojumu saistītā oglekļa koncentrācija vienā platības vienībā (izteikta kā oglekļa masa vienā platības vienībā, iekļaujot augsni un veģētāciju).

MW_{CO_2} = CO₂ molekulasmasa = 44,010 g/mol,

MW_C = C molekulasmasa = 12,011 g/mol un

P = kultūraugu ražība (biodegvielas vai cita bioloģiskā šķidrā kurināmā enerģija gadā vienā platības vienībā).

8. Šā pielikuma 7. punkta vajadzībām kā CS_R un CS vērtību var izmantot tabulā norādītās vērtības.

Zemes izmantojums	Ogекļa koncentrācija (tonnas oglekļa vienā hektārā)
Eļļas palmu plantācija	189
Pastāvīgas zālaugu platības, t.i., ganības, kurās pēdējos piecus gadus audzēti zālaugi un ganīti mājlopi un kuras nav apmežotas daļēji apmežota platība (platība, kas nav nepārtraukta mežaudze)	181
Aramzeme (tostarp zālaugu platība, kuru neuzskata par pastāvīgu zālaugu platību; koku augļu eļļas sēklu ieguves plantācijas; zeme, kas atmatā atstāta saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 796/2004 ¹⁹ 2. panta 1. punktu, un kādreizējā tropu meža zeme, kas izcirsts pirms 2008. gada janvāra un kuru 2008. gada janvārī uzskatīja par pamestu zemi)	82
tuksneši un pustuksneši	44

Var izmantot arī faktisko CS_R un CS_A vērtību.

P aprēķināšanai var izmantot šādas vērtības.

Biodegviela s vai cita bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošanai izmantotie kultūraugi	Biodegvielas vai cita bioloģiskā šķidrā kurināmā vajadzībām novāktā raža (eļļas ekvivalenta tonnas hektārā)
Koku augļu eļļas sēklas	1,5
Eļļas palma	4,0

Var izmantot arī faktiskās vērtības.

9. Apstrādes radītajā emisijā (e_p) iekļauj pārstrādes procesa radīto emisiju, atkritumu un noplūžu, pārstrādē izmantoto ķīmisko vielu vai produktu ražošanas radīto emisiju.

Aprēķinot ārpus degvielas ražotnes ģenerētās elektroenerģijas patēriņu, pieņem, ka minētās elektroenerģijas ražošanas un elektroapgādes siltumnīcefekta gāzu emisijas intensitāte ir vienāda ar vidējo elektroenerģijas ražošanas un elektroapgādes emisijas intensitāti norādītajā reģionā. Izņēmumi:

- a) ja elektrostacija nav pieslēgta pie elektrotīkla, tad minētās elektrostacijas ģenerētās elektroenerģijas daudzuma aprēķinam ražotāji var izmantot vidējo atsevišķas elektrostacijas ģenerētās elektroenerģijas daudzumu

¹⁹ Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko ievieš kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem - (OV L 141, 30.4.2004., 18. lpp).

- b) ražotājs var piemērot emisijas intensitātes nulles likmi ikvienai patērētās elektroenerģijas MWh, par kuru viņš kompetentajai struktūrai iesniedz izcelsmes apliecinājumu atbilstīgi šīs direktīvas 8. panta 1. punkta c) apakšpunktam.
10. Transportēšanas un tirdzniecības emisijā (e_{td}) iekļauj izejvielu un pusfabrikātu transportēšanas un uzglabāšanas un gatavo izstrādājumu uzglabāšanas un tirdzniecības radīto emisiju.
 11. Degvielas izmantojuma emisijas (e_u) aprēķina vajadzībām pieņem, ka biodegvielas vai citu bioloģisko šķidro kurināmo izmantojuma emisija ir nulle.
 12. Oglekļa uztveršanas un atdalīšanas radītais emisijas ietaupījums (e_{ccs}) ir uztverot un atdalot emitēto CO₂ novērstā emisija, kas ir tieši saistīta ar degvielas ieguvu, transportēšanu, apstrādi un tirdzniecību.
 13. Oglekļa uztveršanas un aizstāšanas radītais emisijas ietaupījums (e_{ccr}) ir emisija, kas novērsta, uztverot CO₂, kurā oglekļa avots ir biomasa un ar kuru aizstāj CO₂, kas rodas no fosilā kurināmā un kuru izmanto komercproduktos un pakalpojumos.
 14. Emisijas ietaupījumu no koģenerācijas elektrostaciju ražotā elektroenerģijas pārpalikuma (e_{ee}) ņem vērā attiecībā uz tādu degvielas ražošanas sistēmu radīto elektroenerģijas pārpalikumu, kurās izmanto koģenerācijas principu; ietaupījumu neņem vērā, ja koģenerācijai izmantotais kurināmais ir cits blakusprodukts, nevis kultūraugu atliekas. Aprēķinot elektroenerģijas pārpalikumu, pieņem, ka koģenerācijas iekārta ir vismazākā iekārta, kas spēj ģenerēt degvielas ražošanai vajadzīgo siltumu. Pieņem, ka ar elektroenerģijas pārpalikumu saistītais siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījums ir vienāds ar siltumnīcefekta gāzu daudzumu, ko, ģenerējot ekvivalentu elektroenerģijas daudzumu, emitētu spēkstacija, kas izmanto tādu pašu kurināmo kā koģenerācijas stacija.
 15. Ja degvielas ražošanas procesā iegūst gan degvielu, kurai aprēķina emisiju, gan vienu vai vairākus citus produktus (blakusproduktus), tad degvielas vai tās starpproduktu un blakusproduktu siltumnīcefekta gāzu emisiju sadala proporcionāli to siltumietilpībai (ja blakusprodukti nav elektroenerģija, to nosaka mazākā siltumietilpība).
 16. Šā pielikuma 15. punktā minēto aprēķinu vajadzībām emisiju sadala šādi: $e_{ec} + e_l$, + tā e_p , e_{td} un e_{ee} frakcija, kas rodas gan pirms apstrādes posma, kurā ražo blakusproduktu, gan arī tā laikā. Ja blakusproduktiem emisijas vērtība piešķirta kādā no iepriekšējiem ražošanas cikla posmiem, tad minēto emisiju kopsummā vietā aprēķinam izmanto to emisiju frakciju, kuru pēdējā minētās apstrādes posmā piešķir degvielas starpproduktam.

Biodegviela un citi bioloģiskie šķidrie kurināmie — izņemot kultūraugu atliekas, tostarp salmus, izspaidas, sēnālas, vāļītes un riekstu čaumalas, šā aprēķina vajadzībām ņem vērā visus blakusproduktus (tostarp arī elektroenerģiju), kam nepiemēro 14. punktu. Šā aprēķina vajadzībām pieņem, ka negatīvas siltumietilpības blakusproduktu siltumietilpība ir vienādas ar nulli.

Pieņem, ka cilvēku uzturā vai dzīvnieku barībai neizmantojamu atkritumu, kultūraugu atlieku (tostarp salmu, izspaidu, sēnalu, kukurūzas vālīšu un riekstu čaumalu) un apstrādes procesu atlieku (izņemot biodegvielas apstrādes procesu atliekas) aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisija līdz to savākšanai ir vienāda ar nulli.

Naftas pārstrādes iekārtās ražotā degviela — šā pielikuma 15. pantā minēto aprēķinu vajadzībām pieņem, ka analīzes vienība ir naftas pārstrādes iekārtu.

17. Biodegvielas — 4. punktā minēto aprēķinu vajadzībām pieņem, ka fosilā kurināmā komparators ir jaunākā pieejamā faktiskā vidējā Kopienā patērētā benzīna un dīzeļdegvielas emisijas vērtība, kas norādīta saskaņā ar [Direktīvu 98/70/EK]. Ja minētie dati nav pieejami, pieņem, ka vērtība ir $83,8 \text{ gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

Elektroenerģijas ieguvei izmantotie bioloģiskie šķidrie kurināmie — 4. punktā minēto aprēķinu vajadzībām pieņem, ka fosilā kurināmā komparators E_F ir $91 \text{ gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

Siltuma ieguvei izmantotie bioloģiskie šķidrie kurināmie — 4. punktā minēto aprēķinu vajadzībām pieņem, ka fosilā kurināmā komparators E_F ir $77 \text{ gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

Koģenerācijai izmantotie bioloģiskie šķidrie kurināmie — 4. punktā minēto aprēķinu vajadzībām pieņem, ka fosilā kurināmā komparators E_F ir $85 \text{ gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

D. Biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo nesummētās vērtības

Audzēšana: šā pielikuma C daļā norādītais e_{ec} .

Biodegvielas un citu bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas paņēmieni	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO_{2eq}/MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO_{2eq}/MJ)
Cukurbiešu etanols	13	13
Kviešu etanols	19	19
Kopienā audzētas kukurūzas etanols	20	20
Cukurniedru etanols	13	13
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtais ETBE (etil- <i>terc</i> -butilēteris)	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtais TAEE (<i>terc</i> -amiletilēteris)	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	30	30
Saulespuķu biodīzeļdegviela	18	18
Palmu eļļas biodīzeļdegviela	18	18
Atkritumu augu vai dzīvnieku izcelsmes tauku biodīzeļdegviela	0	0
Hidrogenēta rapšu sēklu eļļa	31	31
Hidrogenēta saulespuķu eļļa	19	19
Hidrogenēta palmu eļļa	19	19
Tīra rapšu sēklu eļļa	32	32
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	0	0
No vircas iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	0	0
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	0	0

Apstrāde (ieskaitot elektroenerģijas pārpalikumu): šā pielikuma C daļā norādītais $e_p - e_{ee}$.

Biodeģvielas un citu bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas paņēmieni	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO_{2eq}/MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO_{2eq}/MJ)
Cukurbiešu etanols	27	38
Kviešu etanols (izmantotais kurināmais nav norādīts)	45	63
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais — lignīts)	45	63
Kviešu etanols (parastajā katlā izmantotais kurināmais — dabasgāze)	25	35
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais — dabasgāze)	18	25
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais — salmi)	5	7
Kopienā audzētas kukurūzas etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais — dabasgāze)	15	21
Cukurniedru etanols	1	1
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtais ETBE (etil- <i>tert</i> -butilēteris)	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtais TAEE (<i>tert</i> -amiletilēteris)	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	15	22
Saulespuķu biodīzeļdegviela	15	22
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (apstrādes paņēmieni nav norādīti)	33	47
Palmu eļļas dīzeļdegviela (apstrāde, eļļas spiestuvē neradot metāna emisijas)	13	18
Atkritumu augu vai dzīvnieku izcelsmes tauku biodīzeļdegviela	13	18
Hidrogenēta rapšu sēklu eļļa	10	14

Hidrogenēta saulespuķu eļļa	10	14
Hidrogenēta palmu eļļa (apstrādes paņēmieni nav norādīti)	28	40
Hidrogenēta palmu eļļa (apstrāde, eļļas spiestuvē neradot metāna emisijas)	7	10
Tīra rapšu sēklu eļļa	4	5
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	13	18
No vircas iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	7	9
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	7	9

Transportēšana un tirdzniecība: šā pielikuma C daļā norādītais e_{td} .

Biodegvielas un citu bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas paņēmieni	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO_{2eq}/MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO_{2eq}/MJ)
Cukurbiešu etanols	3	3
Kviešu etanols	2	2
Kopienā audzētas kukurūzas etanols	2	2
Cukurniedru etanols	8	8
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtais ETBE (etil- <i>tert</i> -butilēteris)	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtais TAE (terc-amilēteris)	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	1	1
Saulespuķu biodīzeļdegviela	1	1
Palmu eļļas biodīzeļdegviela	5	5
Atkritumu augu vai dzīvnieku izcelsmes tauku biodīzeļdegviela	1	1
Hidrogenēta rapšu sēklu eļļa	1	1

Hidrogenēta saulespuķu eļļa	1	1
Hidrogenēta palmu eļļa	5	5
Tīra rapšu sēklu eļļa	1	1
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	3	3
No vircas iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	5	5
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	4	4

Kopā

Biodegvielas un citu bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas paņēmieni	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO_{2eq}/MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO_{2eq}/MJ)
Cukurbiešu etanols	43	54
Kviešu etanols (izmantotais kurināmais nav norādīts)	66	84
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais — lignīts)	66	84
Kviešu etanols (parastajā katlā izmantotais kurināmais — dabasgāze)	46	56
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais — dabasgāze)	39	46
Kviešu etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais — salmi)	26	28
Kopienā audzētas kukurūzas etanols (koģenerācijas stacijās izmantotais kurināmais — dabasgāze)	37	43
Cukurniedru etanols	21	22
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtais ETBE (etil- <i>terc</i> -butilēteris)	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtais TAEE (<i>terc</i> -amiletilēteris)	Tāds pats kā etanola ražošanas paņēmienam	
Rapšu sēklu biodīzeļdegviela	47	53

Saulespuķu biodīzeļdegviela	35	41
Palmu eļļas biodīzeļdegviela (apstrādes paņēmieni nav norādīti)	57	70
Palmu eļļas dīzeļdegviela (apstrāde, eļļas spiestuvē neradot metāna emisijas)	36	41
Atkritumu augu vai dzīvnieku izcelsmes tauku biodīzeļdegviela	14	19
Hidrogenēta rapšu sēklu eļļa	42	46
Hidrogenēta saulespuķu eļļa	30	34
Hidrogenēta palmu eļļa (pārstrāde nav norādīta)	52	63
Hidrogenēta palmu eļļa (apstrāde, eļļas spiestuvē neradot metāna emisijas)	31	34
Tīra rapšu sēklu eļļa	36	38
No organiskajiem sadzīves atkritumiem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	16	21
No vircas iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	12	14
No sausajiem mēsliem iegūta biogāze, saspiesta dabasgāze	10	13

E. To nākotnes biodegvielu nesummētās tipiskās un standartvērtības, kas 2008. gada janvārī tirgū nav pieejamas vai ir pieejamas nelielā daudzumā

Audzēšana: šā pielikuma C daļā norādītais e_{ec} .

Biodegvielas un citu bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas paņēmieni	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO_{2eq}/MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO_{2eq}/MJ)
Kviešu salmu etanols	3	3
Mežistrādes atlikumu etanols	1	1
Kokapstrādes atlikumu etanols	6	6
<i>Fischer-Tropsch</i> sintēzē iegūta mežizstrādes atlikumu dīzeļdegviela	1	1
<i>Fischer-Tropsch</i> sintēzē iegūta kokapstrādes atlikumu dīzeļdegviela	4	4
Mežistrādes atlikumu DME (dimetilēteris)	1	1
Kokapstrādes atlikumu DME (dimetilēteris)	5	5
Mežistrādes atlikumu metanols	1	1
Kokapstrādes atlikumu metanols	5	5
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtais MTBE (metil- <i>terc</i> -butilēteris)	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

Apstrāde (ieskaitot elektroenerģijas pārpalikumu): šā pielikuma C daļā norādītais $e_p - e_{ee}$.

Biodeģvielas un citu bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas paņēmieni	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO_{2eq}/MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO_{2eq}/MJ)
Kviešu salmu etanols	5	7
Koksnes etanols	12	17
<i>Fischer-Tropsch</i> sintēzē iegūta koksnes dīzeļdegviela	0	0
Koksnes DME (dimetilēteris)	0	0
Koksnes metanols	0	0
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtais MTBE (metil- <i>terc</i> -butilēteris)	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

Transportēšana un tirdzniecība: šā pielikuma C daļā norādītais e_{td} .

Biodeģvielas un citu bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas paņēmieni	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO_{2eq}/MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO_{2eq}/MJ)
Kviešu salmu etanols	2	2
Mežistrādes atlikumu etanols	4	4
Kokapstrādes atlikumu etanols	2	2
<i>Fischer-Tropsch</i> sintēzē iegūta mežizstrādes atlikumu dīzeļdegviela	3	3
<i>Fischer-Tropsch</i> sintēzē iegūta kokapstrādes atlikumu dīzeļdegviela	2	2
Mežistrādes atlikumu DME (dimetilēteris)	4	4
Kokapstrādes atlikumu DME (dimetilēteris)	2	2
Mežistrādes atlikumu metanols	4	4
Kokapstrādes atlikumu metanols	2	2
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtais MTBE (metil- <i>terc</i> -butilēteris)	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	

Kopā

Biodegvielas un citu bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas paņēmieni	Tipiskās siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO_{2eq}/MJ)	Standarta siltumnīcefekta gāzu emisijas (gCO_{2eq}/MJ)
Kviešu salmu etanols	11	13
Mežistrādes atlikumu etanols	17	22
Kokapstrādes atlikumu etanols	20	25
<i>Fischer-Tropsch</i> sintēzē iegūta mežizstrādes atlikumu dīzeļdegviela	4	4
<i>Fischer-Tropsch</i> sintēzē iegūta kokapstrādes atlikumu dīzeļdegviela	6	6
Mežistrādes atlikumu DME (dimetilēteris)	5	5
Kokapstrādes atlikumu DME (dimetilēteris)	7	7
Mežistrādes atlikumu metanols	5	5
Kokapstrādes atlikumu metanols	7	7
No atjaunojamiem enerģijas avotiem iegūtais MTBE (metil- <i>terc</i> -butilēteris)	Tāds pats kā metanola ražošanas paņēmienam	